

PP 100003424

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY (Fr.Hrabica †)

PUBLISHED FROM JULY 1999

Stručné zprávy.Pondělí 23. května
pokračování na str. 2**Slovo vydavatele:**

Encyklopedie uvádí, že podle nálezů kostí, primitivní Homo sapiens se poprvé objevili před 300 000 lety v Africe a jejich mozky byly stejně velké nebo větší než naše. Po nich následuje anatomicky moderní Homo sapiens nejméně před 200 000 lety a tvar mozku se stal v podstatě moderním nejméně před 100 000 lety. Ale první historické zápisy jsou 5 500 let staré. To znamená že 97% lidské historie je ztracená a neznámá.

Lidé si většinou neuvědomí, že když vedle sebe postavíme člověka žijícího například na území dnešní Izraele před sto tisíci lety a dnešního člověka, tak oba vypadají a

myslí úplně stejně.

Pouze vědomosti mají odlišné.

Nevíme, zda li v době před deseti tisíci lety byli nějakí vědci a badatelé, nevíme co uměli a neuměli, jak mluvili, ba ani nevíme jaké bylo tehdy počasí a podnebí, jak se kde měnilo.

V době kdy u nás lidé běhali v lese oděni v kožešině s bronzovou sekerečkou a chodili na toaletu za strom, tak v Mezopotámii měli města, kde byli vykachličkované koupelny a splachovací záchody, dokonce oni četli a psali, měli krále a soudce a obchody a pili pivo a víno. A v té době žili ještě mamuti.

Teď naopak my máme města a v Mezopotámii je doba bronzová.

Vědci tvrdí, že Kalaharští křováci jsou nejstarší kultura na zemi, to samé tvrdí Aboriginští a teď hádejte kde je pravda.

A od nepaměti jsou války a ozbrojení lidé se zabíjejí.

Kdo chce jíst psa, vždycky si hůlky najde.

Co si myslíme je sice hezké, ale nemusí být pravdivé, a může to být jen naše bláhová představa.

Takže:

„Člověk, který nedokáže mluvit tak, aby mu každý rozuměl, je idiot. Chápeš mě miláčku?“ „Ne drahá“

♣♣♣ bychom si pomáhat.

Obscenní odměny.

Malé zamyšlení nad lidskou nenažraností.
George Švehla 28/2/2022.

Za posledních 30 let se odměny čelným

managerům světových společností vyšplhaly do výšin, které průměrný zaměstnanec nikdy ani nedohlédne. Ba nedohlédne je ani drobný akcionář té které společnosti jejíž „top man“ je takto pohádkově odměňován. Neznám mechanismus který mu takové odměny přizná, ale myslím si, že valná hromada akcionářů a nebo správní rada (board of directors) by do toho měla co mluvit.

Ovšem pokud tato rada ve společnosti vůbec existuje. Struktury současného vedení globálních, nadnárodních společností jsou neprůhledné jako kalný potok po bouři. Zmiňované mega-společnosti si jsou strukturou vedení podobny jako vejce vejci a tak mě dovozte vybrat pouze jedinou jako příklad. Ti, kteří je vedou, jsou snad klony jak si jsou podobní. Tím myslím

naturou, mazaností a hlavně žaludkem, který je schopen strávit naprosto vše. Zdroje ze kterých čerpám informace jsou převážně v angličtině a hodnoty v amerických dolarech a tak pro lepší představu bude, když si uváděné hodnoty vynásobíte zhruba 22x a vyjde to v korunách českých. Také bych rád poukázal na názvosloví těchto astronomických hodnot. V USA představuje „billion“ tisíc milionů, tedy jednička a 9 nul, kdežto ve většině zemí je „billion“ tradičně milion milionů, jednička a 12 nul který v USA nazývají „trillion“. Takže co v USA nazývají „billion“ je miliarda, 1 000 000 000. Tento název však téměř vymizel. V mezinárodním obchodu a financích jsou dnes používány americké názvy. Tak je budeme používat v tomto textu také, zrovna tak jako americké dolary.

Na příklad společnost Apple. Gigantická nadnárodní společnost, která má současnou tržní hodnotu kolem 3 amerických trilionů (3 000 000 000 000) dolarů.

Od roku 1997, po několikaleté odmlce, ji vedl její spolu-zakladatel Steve Jobs.

https://en.wikipedia.org/wiki/Steve_Jobs s Vizionář a inovátor ve svém oboru. Ovšem vůbec první osobní mikro počítač, „Apple I“ uvedla společnost Apple na trh již v roce 1976 a bylo to dítko partnera Jobse, Steva Wozniaka.

https://en.wikipedia.org/wiki/Apple_I Pod Jobsovým vedením se podařilo odvrátit bankrot který v roce 1997 společnosti Apple hrozil a uvést na trh produkty i. iPhone, iPad, iPod, řadu notebooků i stolních počítačů. Steve Jobs však onemocněl a nakonec rakovinou pankreasu podlehl. Než se tak stalo, v roce 2011, ještě stihl jmenovat svého nástupce, Tima Cooka, https://en.wikipedia.org/wiki/Tim_Cook který velice úspěšně vede Apple doposud.

Cesty, kterými otevřeně homosexuálně orientovaný Cook společnost Apple vede, jsou různé křivolácké ale úspěšné. Svá klíčová rozhodnutí činí po pečlivé a

tvrdé přípravě intuitivně. Jeho intuice je asi správná, protože pod jeho vedením již prvním rokem se zisky společnosti téměř zdvojnásobily.

Podívejme se na roční čisté zisky za posledních 16 let. Tato čísla představují biliony dolarů a jsou ze zdroje Statista.

•Fiscal year 2005:	1.33
•2006:	1.99
•2007:	3.5
•2008:	6.12
•2009:	8.24
•2010:	14.01
•2011:	25.92
•2012:	41.73
•2013:	37.04
•2014:	39.51
•2015:	53.39
•2016:	45.69
•2017:	48.35
•2018:	59.53
•2019:	55.26
•2020:	57.41

Jen pro porovnání,

Celkové příjmy státního rozpočtu České republiky na rok 2021 byly

1 385 613 029 790 Kč. Celkové výdaje státního rozpočtu byly

1 885 613 029 790 Kč.

Čistý zisk společnosti Apple za rok 2020 byl 57,41 bilionů dolarů, tedy po hrubém přepočtu 57 410 000 000 x 22 = 1 263 020 000 000 Kč. To představuje zhruba o pouhých 120 000 000 000 méně než celkové příjmy státního rozpočtu České republiky na rok 2021.

Dalo by se říci, že Cook „zdedil“ společnost již na vzestupu, ale byla to společnost která se příliš spoléhala na prodej iPhone a přehlédla strategické plánování budoucnosti. Cook si přeje aby Apple neprodávala jen telefony, ale i software - programy a služby lidem kteří už telefon mají. TV+, Music, News+, Fitness+, Apple One a App Store jsou úspěšné produkty tohoto myšlenkového proudu.

Cookovo pracovní nasazení je na hranici zdravého rozumu, ale to je u jedinců podobného ražení asi obvyklé. Stačí se podívat na pracovní týden nejbohatšího člověka na zemi, Elona Muska,

https://en.wikipedia.org/wiki/Elon_Musk který si navíc pořídil i 6 dětí a na rozdíl od Cooka žádné odměny za svoji práci nepobírá, spíš naopak, své soukromé peníze do projektů vynakládá. Pracovní týden se u nich pohybuje mezi 120 – 80 hodinami intenzivní a náročné práce. Jedenašedesátiletý Cook začíná pracovní den ve 4:30 ráno, kdy rozesílá e-maily. V neděli večer svolává pracovní telefonní schůzky kde připravují pracovní náplň na nadcházející týden. Cook se soustředí na tři kardinální úkoly. Zaměstnanci, strategie a provedení. Sám říká, pokud tyto tři vykoná dobře, tak je v klidu.

Všechny jeho úspěchy a osobní kvality jen s obtížemi zasluhují odměnu kterou obdržel za rok 2021. Všeho, podtrženo a sečteno si odnesl domů 98.7 milionů dolarů. Ovšem takovým způsobem aby za tento příjem zaplatil co nejnižší daň. Proto byl jeho plat pouhých 3 miliony dolarů a těch zbývajících, zhruba 95 milionů obdržel ve formě odměn v akciích, výkonnostních bonusech a jiných výhodách, jako podílu na zisku a podobně. Cookovy odměny za rok 2021 byly 1 447 krát vyšší než průměrný plat (68 210 dolarů) zaměstnanců společnosti kterou vede.

Tim Cook uvažuje, že v příštích deseti letech odejde na zasloužený odpočinek. Odpočívat se mu bude jistě velice dobře, když bude mít lůžko vystláno více jak 2 billiony amerických dolarů.

Zemřel redaktor Neviditelného psa Jiří Wagner

Ondřej Neff, šéfredaktor Neviditelného psa S bolestí musím předat čtenářům našeho deníku smutnou zprávu, že v pátek 20.května odpoledne zesnul můj dlouholetý kamarád a spolupracovník Jiří Wagner. Jeho hospitalizaci jsem zde ve středu : Pravidelní čtenáři si všimli, že od pondělka je Neviditelný pes divný, visí v něm staré články a nové nevycházejí. Důvod je smutný: redaktor Jiří Wagner o víkendu onemocněl, odvezli ho do nemocnice na Onkologii. Komunikace s ním je zatím obtížná, pracovat nemůže. Jeho počítač a tudíž i mail je i pro jeho rodinu nedostupný.. Prognózy byly už tehdy špatné, skutečnost byla horší a Jiří nás tedy opustil. Ještě jsem ho stačil navštívit, byl už ale takříkajíc na jiném břehu a děkuji všem, kdo se o něho starali, že netrpěl. Trápení měl dlouhodobé, nikdy si nepostěžoval, opravdu nepatřil ke kňourům a svá břímě nesl statečně na vlastních bedrech. Práci pro Neviditelného psa byl naprosto oddaný. Pečoval o široký tým přispěvatelů a vyjednal sdílení i s dalšími redakcemi, aby Pes mohl předkládat široké spektrum seriózních názorů. Kromě rodiny a Neviditelného psa miloval seriál o rodině Simpsonových, ve chvílích, kdy běží v televizi, nemělo smysl mu telefonovat. Přestože měl zdravý už víc než chatrné, pravidelně navštěvoval kavárnu Rybka, aby si tu přečetl papírové noviny. Novinářští bardové z první republiky mu za to z nebe tleskali. Jestli něco nesnášel, tak to bylo pozérství a plané žvásty politiků. Děkuji ti, Jiří, za to, že jsi byl takový, jaký jsi byl. Všechno dobré, co jsi udělal, vyplynulo z toho, že sám jsi byl dobrý. Čím větším by se měl člověk v závěru života pyšnit.

Pondělí 23. května

Ministr Mikuláš Bek vede za EU jednání s Maďarskem
Stát automaticky dá 5tisícový příplatek na děti, jimž do 1. srpna ještě nebylo 18 let A Vladimír Dlouhý odchází z týmu poradců prezidenta Miloše Zemana
Podle spekulací Dlouhý dal najevo s jmenováním Aleše Michla guvernérem ČNB A Ministr školství Petr Gazdík veřejně označil Cermat za problém
Koruna mírně posílila vůči euru i dolaru
Český tým porazil na MS Američany
S Jiřím Wágnerem se rozloučíme ve čtvrtek 26.5. v Nové síni na Olšanech ve 12 hodin
Slunečné, avšak už chladnější počasí se zasmušilým závěrem

Úterý 24. května

Ministr Gazdík vyhodil šéfkou Cermatu Kleňhovou
V pražských Malešicích vznikne stanové městečko pro uprchlíky
Občané mají důvěru hlavně v orgány samosprávy, prezidentovi důvěřuje 38 procent a vládě jen 35
Tým poradců Miloše Zemana opustilo pět členů z deseti
Vláda by měla schválit podzimní valorizaci penzí
Schröder vycouval z nominace do dozorců rady Gazpromu
V Maďarsku je kvůli válce na Ukrajině stav nouze
Západní pozorovatelé snad budou přizváni na tzv. soud se zajatci z Azovstalu
Konečně propřesný den, déšť jemný a přerývaný, večer ustal

Středa 25. května

Událost desetiletí, Jágr naboural elektroautem do tramvaje
V Česku je druhý případ opičích neštovic, muž je chytil blížkým setkáním s prvním nakaženým
V Mošnově na letišti zřídí ministerstvo obrany logistické centrum A Odbory se nedohodly s vládou o růstu platů
Vakcíny proti opičím neštovicím se budou nakupovat když, tak společně s EU A CZ.NIC odblokoval osm webů rozšiřujících ruské lživé fabrikáty
Po 99 letech skončil tištěný týdeník Českého rozhlasu
Začal soud se ženou, která spolu se synem je obviněna, že týrala kočky
Ještě dopoledne přelilo, odpoledne vysvitlo sluníčko, teplota kolem 22 stupňů

Čtvrtek 26. května

Vláda odložila o týden rozhodnutí o příspěvku 5 Kč potřebným
Prezident Zeman nejmenoval parlamentem schválenou viceprezidentku Nejvyššího kontrolního úřadu
Při setkání se švýcarským prezidentem zastával Zeman tvrdý postoj vůči Rusku A Do fronty na prezidenta se postavil i bývalý rektor Karlovy univerzity Zima
Česko bude podporovat vstup Moldavska do EU
Opičích neštovic je v Česku už pět
Národní park Křivoklátsko se asi odloží až po volbách
Maršál Koněv už není čestným občanem Prahy, rozhodli zastupitelé
Celkem chladno, celkem slunečno, celkem mračno

Pátek 27. května

Česko i Slovensko připomnělo 80té výročí atentátu na Reinharda Heydricha
O obranné spolupráci jednali ministři ČR a Slovenska
Chystá se společně zasedání české a polské vlády
Covidová epidemie zvolna klesá do (možná dočasně) zapomenutí A Klesá počet ukrajinských žadatelů o víza
Zelenskij uvedl, že kvůli válce muselo z domova odejít 12 milionů lidí A Rusové pokračují v ofenzivě na Donbasu
Země G7 chtějí do roku 2035 přejít na bezuhlíkové energetické zdroje
Docela chladno, odpoledne pěkný slejvák

Víkend 28. – 29. května

Čeští hokejisté získali bronzovou v MS v hokeji
Piráti zahájili předvolební kampaň A Vládní pětitisícový příspěvek rodinám s dětmi se má schválit ve středu
Písmeno „M“ ve zkratce M16 je možná mašib! místo mrtvého Putina prý vystupuje dvojník
V Nepálu se hledá letadlo s 22 lidmi na palubě
V Pardubicích se konala aviatická pouť
Jízda králů oživila Vlčnov
Chladná a v závěru deštivá sobota a neděle

Pondělí 30. května

Hospodaření hlavního města Prahy skončilo přebytkem 16 miliard, příjmy se pohybují v řádu jedné stovky miliard
Vědci zjistili, že se v Česku míň chlastá
V Praze rokovali šéfové vojenských zpravodajců armád NATO
Ministr spravedlnosti Blažek chce odškodnit klientský H-Systém
Amerika bude dodávat na Ukrajinu jen zbraně co střílejí ne moc daleko
Ukrajinské úřady umožnily exprezidentovi Porošenkovi vycestovat
Státy EU se neshodly na embargu na ruskou ropu
Německo zřídilo zvláštní zbrojní fond
Občas sluníčko, ale taky přepřšky a studený vítr

Úterý 31. května

Danuše Nerudová se postavila do fronty na prezidenta
Koalice trvá na nominaci Simeony Zikmundové na viceprezidentku NKÚ, odmítl ji Zeman
Vláda zpřísnila pravidla pro ukrajinské běžecké Summit EU uvalil částečné embargo na ruskou ropu
Počet padlých Rusů se odhaduje na 30 tisíc
Podle Medvěděva jsou sankce produkt protiruské nenávisti
Rusové ovládli většinu Severodoněcka
Koruna zůstává těsně pod hranicí 25 Kč/EUR
Chladný den s přeháňkami

Středa 1. června

Vláda schválila plošný příspěvek 5000 na dítě
Prezident Zeman bude jednat s ministryní Černochovou
Generál Karel Řehka by se měl stát náčelníkem generálního štábu A Schodek rozpočtu stoupl na 189 miliard
Dlužníci se mohou těšit na nové milostivé léto
Chorvatsko zavede od ledna euro
Kreml nevylučuje jednání Putin - Zelenskij
Amerika pošle na Ukrajinu moderní raketometry
Slunný den, trochu chladný, vítr a mraky se honily

Čtvrtek 2. června

Premiér Fiala odmítl nápad SPD dělat referendum kolem chystaného centra v Mošnově A ANO tlačí na to, aby 5k dávka rodinám s dětmi platila do konce roku
Starostové z regionu chtějí zastavit přípravu NP Křivoklátsko
Praha uzavřela uprchlické centrum, je přetížena
V krajských centrech je už zaregistrováno 322 tisíc uprchlíků
Vojenská policie má nového náčelníka, bude jím plukovník Otakar Foltýn
Podle Forbesu je nevlivnější Českou komisařka Jourová
Británie slaví 70 let vlády Alžběty II.
Slunečný ale ne moc teplý den, sucho

Pátek 3. června

Babiš a generál Pavel jsou první ve frontě na prezidenta, Babiš hodně vepředu A Další 60 Rusů je na sankčním seznamu
Opět se nepodařilo zvolit nové členy Rady České televize
Nástřel rozpočtu na příští rok počítá se schodkem 293 miliard
Problémy s ukrajinskými Romy má teď brněnský magistrát, opět na nádraží A Uplynulo 100 dní od zahájení ruského blitzkriegu proti Ukrajině
Generál Řehka by se mohl stát náčelníkem generálního štábu
Rusko snad nebude blokovat vývoz ukrajinského obilí
Teplý letní den k večeru se zatáhlo, někde jistě přelilo

Víkend 4. června – 5. června

Ivan Bartoš líbil do srpna tarif na energie pro slabé domácnosti
Ministr zahraničí Lipavský chytil covidu
Ubývá žadatelů o víza z Ukrajiny
Účastníci sudetoněmeckého sjezdu si poslechli českou hymnu
Další střelba v USA, tentokrát ve Filadelfii, 3 mrtví a 11 raněných
Putin hrozí střelbou na vzdálenější cíle
U Lipna nad Vltavou se zabil paraglidista
Kopřivnické Dny techniky navštívilo 22 tisíc lidí
Letní den, občas dusno, večer se schyluje k bouři

Tommy's BeerCafe Glebe

Čech si vezme Vietnamku. O svatební noci se novomanžel osmělí:

*„Miláčku, já bych měl chuť na šedesát devět.“
„Kšehké kuže s rýží?“*

Propuštěna „císařovna teroru“

Lubomír Stejskal NevPes
V pondělí 30. května tomu bylo přesně 50 let, co došlo na letišti v izraelském Lodu (dnes Ben Gurionovo letiště) k mimořádně brutálnímu teroristickému masakru, při němž přišlo o život 26 lidí a zraněno jich bylo osm desítek.
Dva dny před tímto výročím – 28. května 2022 - opustila vězeňskou nemocnici v Tokiu 76letá Fusako Šigenobu. Odsouzena byla na dvacet let ztráty svobody.
Jak spolu jedno s druhým souvisí? Šigenobu byla spoluzakladatelkou komunistické teroristické organizace JRA – Japonská rudá armáda, která spolupracovala s jednou buňkou palestinskoarabské teroristické organizace PFLP – Lidová fronta pro osvobození Palestiny. Obě organizace mají na svědomí řadu teroristických útoků; kromě masakru v Lodu také únosy letadel nebo přepadení francouzské ambasády v nizozemském Haagu (1974).
Úzké spojení Šigenobu jako japonské teroristky s teroristy arabskými dokládá mimo jiné skutečnost, že otcem její dcery Mei (*1973) je někdejší vysoký představitel PFLP (ve zprávách nejmenovaný).
Ačkoli se masakru v Lodu osobně nezúčastnila, jako lídr JRA nesla plnou odpovědnost za vraždění nevinných. Odsouzena v Japonsku byla za jiné delikty: padělání pasů a spiknutí za účelem již zmíněného útoku na francouzský zastupitelský úřad v Haagu. Poněkud to připomíná Al Caponeho a jeho odsouzení za daňové úniky, ačkoli byl strůjcem mafiánských vražd.
Japonská agentura Kyodo News v reportu o propuštění teroristky („Japanese Red Army militant leader released after 20-yr prison stint“/28. 5. 2022) uvádí, že se Šigenobu omluvila „za škody způsobené lidem, které neznala“. Připustila, že došlo k „chybám“, nicméně vyjádřila vděčnost za to, že „žila podle své touhy změnit svět k lepšímu“.
Typické komunistické uvažování. Páchání dobra, i kdyby to mělo znamenat potoky krve a miliony zmařených životů. Konečným cílem JRA byla celosvětová socialistická revoluce. Spojení s PFLP bylo logické: tato teroristická formace vyznává vedle palestinského nacionalismu a antisionismu také ideologii marxismu-leninismu a revolučního socialismu.
Šigenobu má ovšem handicap. Trpí rakovinou střev a v současné době se chce věnovat léčbě a také studiu. Její dcera řekla, že matku už násilí nezajímá a chce komunikovat se světem prostřednictvím sociálních sítí (rozumějme nikoli pomocí teroru). Abychom si ale nedělali iluze: hodlá pokračovat v psaní o utrpení Palestinců pod izraelskou okupací.
A Palestinci (návoslovně správně palestinští Arabové) jsou nadšeni. Jmenovitě aktivisté neziskových organizací. V neděli 29. května napsal web novin The Jerusalem Post („Palestinian NGOs laud release of Japan terror head with Lod massacre role“), že si propuštění japonské teroristky pochvalují. Palestinské mládežnické hnutí se vyjádřilo jasně: „Palestinci všude vzdávají poctu a oslavují Fusako Šigenobu za její mimořádnou oddanost našemu národnímu boji a její přátelství s naším lidem.“
Aktivistická síť Samidoun - Palestinian Prisoner Solidarity Network zase uvedla, že „zdraví japonskou internacionalistku a revolucionářku Fusako Šigenobu - v den jejího osvobození v Tokiu - spolu s její dcerou Mei a všemi soudruhy a přáteli, kteří stáli po boku této odvážné bojovnice za svobodu po dobu jejího pobytu v japonských věznicích“.
Je-li podle palestinských Arabů šéfkou komunistické teroristické organizace bojovnicí za svobodu, pak je zřejmé, že mír mezi nimi a Izraelci je víc než na hony vzdálený Na dvou židlích sedět nelze: na jedné straně velebit teroristy a na druhé usilovat o mír, který je od samého počátku založen na závazku zřeknutí se teroru.

*Ještě je pravdou, že smích prodlužuje život...
... tak díky svému směšnému duchodu jsem téměř nesmrtelný.*

Krištof Veselý

podľa rodného mena František Veselý (12. apríl 1903 Skalica – 13. marec 1977 Bratislava),

Soňa Gyarfašová

Bol našim prvým moderným spevákom - príbeh prvorepublikovej hviezdy v tieni dvoch totalít

V našich najbližších Bielych miestach budeme hovoriť o človeku, ktorý sa stal už za svojho života legendou a v divadelnom a speváckom umení tiež jedným zo symbolov prvej Československej republiky. No a neskôr si zažil rôzne skúšky 20. storočia. Aké teda boli tie známe, ale aj neznáme osudy Františka Krištofa Veselého?

Bol to pravý elegán a bonviván svojej doby, ktorý vedel nosiť frak. A v 30. rokoch sa stal jednou z hviezd Slovenského národného divadla.

V Budapešti, kde istý čas pôsobil, sa zoznámil nielen s divadelným umením, ale aj so svojou manželkou Gizelou, ktorá mu vo všetkom pomáhala. Aj dotváral jeho piesne - František Krištof Veselý stál v tom čase nielen pri stále populárnejšej operete, ale aj pri zrode našej populárnej hudby. A stal sa prvým našim moderným spevákom.

No a František Krištof Veselý sa dostal z divadelných dosiek aj na filmové plátno - v Prahe natočil jedenásť filmov, spomeňme len Uličnice, Rozkošný príbeh, Falešná kočička.

Neskôr napríklad Štvorylku alebo Škandál v Melodiasbanke.

"Keď prechádzal v Prahe cez cestu, policajt zastavil dopravu - ide Krištof Veselý," spomínal v našom rozhlasovom archíve Laco Zrubec, ktorý mu kedysi robil konferenciára.

Podobne ako u iných prvorepublikových hviezd aj do jeho kariéry zasiahli obe totality 20. storočia. Tá prvá ľudácka chcela umelcov využiť vo svoj prospech, tá druhá komunistická zakázať zasa všetko moderné.

František Krištof Veselý zostal napriek rôznym turbulenciám, ktoré prežil, pri svojej tvorbe celý život.

Príbeh populárneho speváka, herca a režiséra, ktorý odišiel v roku 1977 - pred 45 rokmi, budú Soňa Gyarfašová a Pavol Prelovský rekonštruovať s muzikologičkou Teréziou Ursínyovou či hudobným skladateľom Pavlom Zelenayom.

Zaznie aj publicista Peter Getting, no počuť budete z archívu aj jeho divadelných kolegov a zaznejú tiež spomienky jeho jedinej dcéry - lekárky Evy Veselej, ktorá otcovi in memoriam vydala jeho autobiografickú knihu Moja cesta k piesni.

Osudy k oslobodzovaniu Slovenska

Soňa Gyarfašová

Brezovú pod Bradlom oslobodili v prvom slede nie sovietski, no naši partizáni - na čele so zabudnutým veliteľom Jánom Reptom

Príbeh, ktorý si vypočujete najbližšiu nedeľu, hovorí o tom, kto oslobodzoval Brezovú pod Bradlom. Je to kapitola z našej ešte stále málo známej histórie.

A životný osud zabudnutého partizánskeho veliteľa, ktorého skupina si oslobodila jeho rodnú Brezovú - ešte v predstihu pred Červenou armádou.

Náš hrdina bol osobným priateľom a spolupracovníkom Viliama Žingora, výborným šachistom aj strategickým hráčom, ale tiež partizánskym veliteľom, ktorého skupina v prvom slede - ešte pred Červenou armádou - oslobodzovala na konci vojny jeho rodnú obec, o čom sa dlhé roky takmer nehovorilo.

Partizánsky veliteľ Ján Repta, o ktorom budeme hovoriť, bol však predovšetkým celým srdcom milovníkom svojej rodnej Brezovej pod Bradlom, ktorú neskôr pomáhal so svojim odriadom oslobodiť.

No ktorá ho v životných postojoch v mnohom ovplyvnila.

S jeho rodnou Brezovou sa už od meruôsmich rokov spája silný odkaz boja za slobodu aj poslanstvo československých legionárov, ktorí vybojovali slobodu a tiež prepojenosť 1., 2. a 3. odboja v 20. storočí

Nášho dnešného hrdinu však ovplyvnila aj skúsenosť na východnom fronte.

A práve preto sa zapojil do odboja ešte pred vypuknutím povstania a zúčastnil sa spolu s Viliamom Žingorom aj jeho príprav.

Neskôr odišiel na západné Slovensko - do okolia svojej rodnej obce, kde mal strategicky pôsobiť.

Odriad Repta, ktorý niesol jeho meno, pracoval s veľkou podporou miestneho obyvateľstva a je on ako veliteľ robil všetky akcie s ohľadom na domácnosti - aby ich ušetril nemeckých perzekúcií.

Napriek tomu však Nemcom, no i gardistom vedeli dať jeho muži poriadnu príučku. Namiesto násilia ich vyzliekli z uniforiem, aby ich pred zrakmi ľudí ponížili. A prinútili sa tiež zamyslieť.

Hoci sa dočkali konca vojny, ku ktorému aktívne prispeli, to, za čo bojovali, sa im však nakoniec nespĺnilo.

Bývalý partizánsky veliteľ Ján Repta, ktorý ako výborný šachista predvídal o niekoľko krokov vopred, sa vtedy z verejného života úplne stiahol.

Jeho priateľ Viliam Žingor bol v politickom procese odsúdený na trest smrti a v roku 1950 bez milosti popravený.

Osud jeho spolupracovníka bol preňho šokom. Vo väzení však skončili aj mnohí jeho ďalší priatelia z odboja a rodáci - členovia rodiny Tvarožkovcov i jeho spolubojovník Ján Krutý. Práve aj to, že dokázal predvídať, mu pomáhal prežiť tie najťažšie 50. roky.

Hoci žil v ústraní, robil veľa pre svoj rodný kraj. A aj svoje bývalé pôsobenie vnímal ako samozrejmosť.

Za svoju činnosť v odboji sa nikdy nedočkal väčšieho zadosťučinenia a zomrel zabudnutý v roku 1999.

Vypočujte si s nami príbeh partizánskeho veliteľa Jána Repta, ktorý sme zrekonštruovali z rozprávania jeho syna - Jána Reptu mladšieho, výskumov historikov Jana Tesařa a Matúša Valihoru, archívnych spomienok jeho súputníkov, partizánov Waltera Smyčku a Martina Janeca, ale aj posledných pamätníkov, ktorí ho poznali - 96ročných povstalcov Branislava Tvarožka a Jána Krutého - práve Ján Krutý ako partizán v Reptovej skupine kedysi pôsobil.

Pred 70 rokmi schválili Akciu B – vystahovanie občanov z bytov a domov

Prvou z vln vystahovania bola tzv. očista Bratislavy, ktorá prebehla od septembra 1948 do septembra 1949.

TASR Bratislava 17. mája (TASR) – Vystahovanie ľudí zo slovenských miest do odľahlých dedín a ich nútené zaradenie na manuálnu prácu sa dialo po roku 1948. Išlo o násilný, perzekučný spôsob vyrovnávania sa s bývalými politickými oponentami a tzv. nepriateľmi ľudovodemokratického zriadenia.

Poslednou z vln vystahovania bola aj Akcia B (B ako byty), od ktorej v utorok 17. mája uplynie 70. rokov. Predsedníctvo Ústredného výboru Komunistickej

strany Slovenska (ÚV KSS) schválilo 17. mája 1952 prísne tajný návrh na získanie bytového priestoru v Bratislave.

"Cieľom komunistickej strany bolo zbaviť sa triedneho nepriateľa a získať byty údajne pre robotníkov a úderníkov. V skutočnosti boli určené pre elitu strany, v rezortoch - osobitne vnútra, v politických organizáciách, armáde, denníku Pravda atď.," vysvetlila pre TASR bývalá vedecká pracovníčka Ústavu filozofie a sociológie SAV Marianna Oravcová. Tá je autorkou knihy Akcia B, ktorú vydal Ústav pamäti národa v rokoch 2020 a 2022.

Prvou z vln vystahovania bola tzv. očista Bratislavy, ktorá prebehla od septembra 1948 do septembra 1949. Určené rodiny dostali od Ústredného národného výboru výpoveď z bytu a výzvu opustiť Bratislavu. V niektorých prípadoch ani nestratili svoje zamestnanie, pokiaľ ich oň však nepripravili prebiehajúce čistky, ktoré vykonávali tzv. Akčné výbory.

Od októbra 1949 do marca 1950 nasledovala akcia T-43, ktorej zámer bol rovnaký - vyčistenie veľkých miest. Prítom už len vzhľadom na úbytok obyvateľstva počas vojny a na emigračné vlny sa mal prejaviť prebytok bytov. V politickej atmosfére zintenzívňovania boja proti vnútornému nepriateľovi, sa považovalo triedne rozdelenie bytového priestoru za nevyhovujúce, teda že v bytoch nebývali správni ľudia. Nové zákonné normy prijaté počas tzv. právnej dvojročnice (1948-1950) zaviedli aj inštitút štátne nespôahlivej osoby, ku ktorému sa mohli viazať ďalšie sankcie - tzv. vyakčňovanie (strata zamestnania), zaraďovanie do táborov nútených prác, prikázanie pobytu a aj strata bytu.

Následná Akcia B spočívala v násilnom vystahovaní obyvateľov Bratislavy a ďalších väčších slovenských miest na vidiek. Vystahovaní boli najmä do koncových obcí na juhu stredoslovenského kraja alebo na Oravu. Súčasťou bolo aj zaradenie osôb od 15 rokov na nútenú, výlučne ťažkú manuálnu prácu v kameňolomoch, baniach, cementárňach, tehelniach, na stavbe ciest v oblasti ich nového bydliska.

Rozhodnutie o Akcii B sa síce datuje k 17. máju 1952, spustila sa 15. júla 1952, kedy Predsedníctvo ÚV KSS schválilo vystahovanie prvej tzv. čiastky - 165 rodín. Nasledoval schválený mechanizmus: ŠtB vytipovala obeť počas neohlásených návštev v bytoch a II. odbor pripravil dôkazový materiál pre návrhy rodín na vystahovanie pre tajnú Zvláštnu komisiu. Rozhodnutia

o zrušení užívania bytu s adresou prikázaného bydliska však postihnúť dostávali z II. bytového odboru ÚNV Bratislava. Keďže odvolanie nemalo odkladný účinok, tak sa v stanovenej dobe (obvykle dva až päť dní) ocitli na prikázanom neznámom mieste s najnutnejším zariadením.

Po prvej skupine vystahovaných opustilo Bratislavu do jesene 1953, kedy bola Akcia B zastavená, ďalších takmer 700 rodín. Spolu s ďalšími mestami to bolo 1400 až 1500 rodín.

Vystahovaných čakalo v novom bydlisku hlboko subštandardné bývanie bez elektriny, kúrenia a vody v opustených domoch, často v hospodárskych budovách nevhodných na bývanie. Obeťami boli úradníci, mnohí už predtým zaradení do výroby, bývalí podnikatelia, majitelia hotelov, kaviarní, živnostníci, manželky mužov odsúdených za špionáž či velezradu. Medzi ďalšími vystahovanými boli ľudia, ktorí sa len vrátili z koncentračných táborov, penzisti a osamelo žijúci ľudia.

"Každý osud je tragédiou svojho druhu, vystahovaní stratili strechu nad hlavou, ale aj svoju profesiu. Vystahovanie bolo násilný, existenciu ohrozujúci zásah, vykoľajenie života, ktoré cielilo na ľudskú dôstojnosť, sebaúctu a zásahom do ich identity, ak nie jej deštrukciou. Hoci Akciu B v septembri 1953 zastavili, pre vyťahovaných sa nič nezmenilo. Znamenalo to len zastavenie deportácií, ale nie návrat do Bratislavy a k svojej práci," zdôraznila pre TASR Marianna Oravcová.

O předožírání a předházání

Iva Pekárková Londýn

Jistá část londýnské populace už mnoho let praktikuje takzvané předožírání. Tihle lidé nakoupí v obchodě flašky s laciným alkoholem, ty doma vypijí, a teprve když jsou řádně předožrán, vydají se do baru nebo nočního klubu. Činí tak v naději, že, budou-li řádně předožrán, neutratí pak tolik peněz za mnohem dražší alkohol.

Tahle teorie je samozřejmě mylná. Předožralý člověk si nesesedne v baru do rohu a nesrká tam sodovku. Alkohol, který už v těle má, k sobě láká další alkohol. Člověk, který dorazí do baru předožralý, utratí víc, než kdyby tam přišel střízlivý.

A neptejte se, jak vypadá. Několik let jsem v taxíku vozila předožralé zákaznický do nočních klubů a – s mnohem menším nadšením – je uprostřed noci vyzvedávala. Často čekali na taxi vleže na chodníku.

Móda předožírání má s největší pravděpodobností kořeny v zákazu nosit si s sebou alkohol na fotbalové zápasy. Fanouškům zvyklým sledovat fotbal na stadionu ve značně opiveném stavu nezbylo, než zajít pár hodin před zápasem do hospody a patřičně se předožrat. Nebylo to snadné. Každý předožralý balancoval na tenkém laně: pokud byl totálně na šrot, nepustili ho na stadion. Pokud byl opiven nedostatečně, neužil si zápas tak, jak očekával.

Zákaz donášet si to či ono na fotbalové zápasy pokračuje. Dnes si například na většinu stadionů nesmíte přinést ani banány. Je to preventivní opatření proti fotbalovému rasismu. Někteří fanoušci, vesměs bělošští, si zvykli házet banány po černošských hráčích, kteří se jim něčím znelíbili. Tihle házeči jsou za běžných okolností jistě rozumní, ba moudří mužové, kteří milují bez rozdílu všechny lidi nezávisle na barvě jejich kůže. Ale vzrušení ze zápasu ve spojení s pečlivě vybalancovanou předožralostí vykonalo své.

Nemáš chuť na banán?

Některým fanouškům však vrhání banánů či jiného ovoce a zeleniny zjevně hrozně schází. A tak se kromě fenoménu předožírání uchytily i fenomény předházání. To si koupíte velké trs banánů, pokud možno zralých, aby se dobře rozpleskly, a cestou na stadion jimi vrháte nikoli po hráčích, protože ti jsou dobře schovaní, ale aspoň po černoších, kteří se vám připlou do cesty. Většina fotbalových fanoušků tak činí jedině ve značně předožralém stavu, a tak se trefí málokdy.

Jednou se ale trefili. Banán přiletěl náhle a nečekaně a zasáhl mého skoromanžela K. do ramene. Jako zázrakem ho chytil. Veškerý hovor na peroně rázem utichl. Všichni se děsili, co bude. K. zvedl banán do vzduchu a zavolal na předházeče: „Díky! Zrovna jsem měl hlad!“ Předházeč, i když byl předožralý až běda, zůstal stát na místě jako opařený a snad čtvrt hodiny se omlouval.

Rozpačitě držel v ruce zbývající banány, nevěděl co s nimi. A tak si od něj K. vzal celý trs.

Turecko okupuje severní Kypr a teď si brousí zuby na zbytek země

napsal(a) Uzay Bulut 10. května 2022

Zdá se, že agrese turecké armády je v dosud neokupovaných oblastech Kypru na vzestupu. Podle kyperských médií přišli 8. února 2022 turečtí vojáci k řeckokyperským farmářům pracujícím na polích poblíž vesnice Deneia v "narázníkové zóně" Organizace spojených národů a vyhrožovali jim, že je zabijí, když neodejdou.

Turečtí vojáci vyhrožovali řeckokyperským farmářům asi deset dní poté, co Turecko v OSN "prásklo dveřmi" kvůli prodloužení mandátu Mírových sil OSN na Kypru.

27. ledna 2022 schválila Rada bezpečnosti OSN šestiměsíční prodloužení mandátu Mírových sil OSN na Kypru (UNFICYP). Tureckou vládu to příliš nepotěšilo. Odsoudila rozhodnutí OSN na základě toho, že s prodloužením mandátu "nesouhlasila

Severokyperská turecká republika (SKTR)", což je nezákonný státní útvar uznávaný pouze Tureckem.

"V prohlášení, že Turecko podpořilo odsouzení rezoluce OSN o prodloužení mandátu Severokyperskou tureckou republikou, se uvádí, že Ankara plně podporuje kroky, které se administrativně [SKTR] v tomto ohledu rozhodne podniknout," uvedl turecký deník Daily Sabah.

Daily Sabah doprovodil zprávu leteckým snímkem "vlajky" SKTR s citátem zakladatele Turecka Mustafy Kemala Atatürka v turečtině: "Šťastný je ten, kdo říká: 'Jsem Turek.'" "Vlajka" byla vyobrazena na úbočí pohoří Kyrenia, které se nachází severně od Nikósie na Tureckem okupovaném severním Kypru.

Turecká přítomnost na Kypru sahá až do roku 1570, kdy osmanská vojska provedla invazi a ostrov vyplnila. Tisíce lidí byly zavražděny, mnoho kostelů bylo přebudováno na mešity a někteří muslimové z Anatólie byli přesunuti na Kypr. V roce 1878 převzalo správu Kypru Britské impérium a v roce 1914 jej anektovalo. Nezávislou republikou se stal v roce 1960. Británie, Řecko a Turecko se staly garanty ústavy a územní celistvosti Kyperské republiky podle Alianční smlouvy. O čtrnáct let později však Turecko smlouvu porušilo a na Kypru provedlo etnické čistky.

Jak se tedy "turecká vlajka" ocitla na úbočí pohoří Kyrenia?

Řeckokyperské město Kyrenia (turecky Girne), ve kterém se nachází známý historický přístav a hrad, postavili starověcí Řekové, kteří se nazývali Achájové. Od turecké invaze v roce 1974 však Kyreniu Turecko nezákonně okupuje a obyvatelstvo města dnes tvoří téměř výhradně ilegální osadníci z Turecka, kterým byly přiděleny nemovitosti ukradené Kyperským Řekům. Město je stejně jako zbytek Tureckem okupované části Kypru pod kontrolou SKTR, která není mezinárodně uznávaná.

Masivní vojenská invaze Turecka na Kypr v roce 1974 měla údajně obnovit ústavní pořádek po řeckém převratu, který trval necelý týden. Kroky Turecka na druhou stranu naznačovaly, že jejich cílem jsou ve skutečnosti etnické čistky a kolonizace. Až do invaze v roce 1974 byla severní část Kypru stejně jako zbytek ostrova většinou řecká. Turecká invaze to násilně změnila. Dnes je v okupované oblasti ilegálně rozmístěno více než 40 000 tureckých vojáků. Domorodým kyperským Řekům nebylo nikdy umožněno se vrátit a získat zpět své domovy a pozemky.

Demokraticky zvolení zastupitelé Kyrenie, kteří museli po invazi město opustit, napsali:

"Turecká invaze 20. července 1974 ničí úplně všechno. Řečtí obyvatelé Kyrenie, vyděšení útoky tureckých letadel, prchají a hledají úkryt ve sklepech. Tři dny po invazi je dosaženo dohody o příměří, ale turecké jednotky ji porušují, útočí a drancují město, mnoho občanů města bylo povražděno. Většina obyvatel Kyrenie, kteří se rozhodli zůstat, se ocitla v pasti a byla přesunuta do hotelu Dome. Tam je Turci nutí opustit město, stejně jako zbytek Řeků z distriktu."

O turecké invazi, zahájené 20. července 1974, informoval deník The New York Times. Poznamenal, že turecké síly začaly bombardovat severní část Kypru, aniž by rozlišovaly mezi civilními a vojenskými cíli:

"Za úsvitu se vylodily turecké jednotky z transportních lodí a útočných člunů na břeh na severním pobřeží u Kyrenie a na jižním pobřeží u Lemesosu. Současně do hlavního města Nikósie provedly výsadek stovky parašutistů."

"Turecké letouny bombardovaly rozličné cíle včetně letiště v Nikósi a základny řecké armády. Turecké válečné lodě mezitím ostřelovaly řeckokyperské pobřežní zařízení na obou stranách ostrova...."

"Souhrnná zpráva uvedla, že turecké bombardéry zasáhly psychiatrickou léčebnu v Nikósi, zabily nejméně 20 lidí a dalších 60 lidí zranily."

Další den deník The New York Times pokračoval: "Včerejší vzdušná a námořní invaze zdevastovala letoviště s turistickými hotely na severním pobřeží

Kypru. Kyperští Řekové a cizinci se choulili pod matracemi ve sklepích zničených budov."

"Turecké válečné lodě ostřelovaly přístav v Kyrenii ležící na severu ostrova a menší obce na západ od města a turecké útočné letouny americké výroby A-4 Skyhawk bombardovaly silnice, mosty, hotely a další budovy."

"Vypadalo to, že ostřelování a bombardování probíhá bez rozlišování mezi civilními a vojenskými cíli, bez ohledu na civilní oblasti a oběti."

28. července 1974 deník The New York Times uvedl:

"Reportéři řekli, že mnoho lidí, které Turci drželi v kyrenijském hotelu Dome, zachvátil 'zmatek, zoufalství a hrůza.'" "Jeden korespondent vyprávěl příběh turistky a britské občanky Margaret Gavrielides, která byla se svým synem Andreasem držena v hotelu Dome." "Rodina Gavrielides... zalezla pod poste. Slyšeli explozi dělostřeleckého granátu v zadním traktu a následné hlasy." "Pan Gavrielides šel ke dveřím. Podle jeho manželky pak vystřelil turecký voják."

"Jejího manžela odvezli do zdravotnického zařízení. Je to už týden, co o něm neslyšela. Podle paní Gavrielides oddělili turečtí vojáci muže od žen a ženám vyhrožovali znásilněním."

"Noviny v Ankaře dnes ale byly plné fotografií hloučků usmívajících se tureckých vojáků mávajících svými zbraněmi před tanky zahalenými vlajkou s hvězdou a půlměsícem a zajatých kyperských Řeků, jimž dávali turečtí vojáci napít vody."

Turecké vojenské tažení doprovázely vraždy, nezákonné zadržování vojáků i civilistů v zařízeních velmi podobných koncentračním táborem, systematické popravy civilistů a také mučení a kruté zacházení (včetně systematického znásilňování) kyperských Řeků. Tyto zločiny byly zdokumentovány ve dvou svazcích historické zprávy tehdejší Evropské komise pro lidská práva. Zpráva byla přijata v roce 1976, zpočátku byla zatajována, ale v roce 1977 unikla do britského nedělníku Sunday Times a nakonec byla v roce 1979 odtajněna.

6. srpna 1974 deník The New York Times uvedl:

"Kyperští Řekové z malých vesnic kolem Kyrenie dnes popsali případy vražd, znásilňování a rabování ze strany turecké armády po její invazi na Kypr. Vesničané patří mezi 20 000 civilistů, které Turci vyhnali z jejich domovů na severním pobřeží ostrova."

"Jeden muž s popelavou tvář v slzách vyprávěl, jak turečtí vojáci nejprve vesničany nahnali dohromady a pak je postříleli včetně jeho ženy a dvou malých dětí. Vdaná žena, jejíž manžel byl zastřelen Turky, a mladá dívka, která byla svědkem zastřelení svého snoubence, vyprávěly, jak byly pod namířenými zbraněmi znásilněny tureckými vojáky...."

"Eleni Andrea Mateidou (28 let), která byla vdaná a měla dvě děti, vyprávěla o dalším hromadném postřelení mužů v její vesnici Trimithi. Byl mezi nimi i její manžel Andreas (27 let) a její tchán. Prohlásila, že ji stejně jako další ženy později pod namířenými zbraněmi znásilnili turečtí vojáci. 'Vyšli jsme ven s rukama nad hlavou, ale Turci nás začali bít. Svlékli manželovi a tchánovi svrchní vrstvu oblečení a zavedli je ke korytu řeky ve vesnici. Pak je zastřelili. Ženy z vesnice odvezli do domu jedné Britky, která byla evakuována. Byly tam pod namířenými zbraněmi znásilněny.'" "

"V jednu chvíli přišel jiný voják s dítětem v náručí. Zeptal se, kdo je jeho matka. Myslela jsem, že když řeknu, že je moje, mohlo by mě to zachránit. Když jsem však řekla, že jsem jeho matka, hodil je na zem."

Přestože převraty v Řecku a na Kypru 23. července 1974 skončily neúspěchem, byla obnovena legitimní vláda na Kypru a uzavřena dohoda o příměří, Turecko zahájilo 14. srpna 1974 druhou invazi na Kypr. Tentokrát Turecko své jednání nijak nezduvodnilo, ale jeho druhá vojenská kampaň byla násilnější a terorizovala ještě více kyperských Řeků, aby je donutila utéct z jejich domovů a opustit jejich území. Tyto dvě invaze vedly k turecké okupaci 36 % území Kypru a 57 % jeho pobřeží.

Dopis z Čech

Jana Reslová, Licno u Hradce Králového

Trochu se nad tím zamysli. Nicméně je mi jedno koho to urazí, stojím si za tím.

Revoluce nebo válka se blíží, dříve nebo později! Vláda dnes již nedodrží ústavu ani nevystupuje "My lidé"!! Mnozí z vás je banda chamtivých zbabělců! Zvýšili se náklady na život tak vysoko, že oba rodiče jsou vždy v práci, než aby trávil čas se svými dětmi (svobodní rodiče, matky samoživitelky nemají šanci).

Vzali jste děti ze škol. Rodičům bylo řečeno "Ne můžete disciplinovat své děti! A teď je většina těch dětí drzá a vymkla se kontrole. Budete sklízet, co jste zaseli! Vzali jste celou generaci a proměnili jste je v sobecké, ofrklé fracky, kteří nemají respekt k lidem, majetku, stáří ani autoritě!

Zneužíváte lidi se smrtelnými nemocemi a některé, kteří mají jen pár měsíců života... Dovolíte našim válečným veteránům, aby byli bezdomovci a hladoví, ale rozdáváte miliony nelegálním migrantům, a rvete finance do zahraničí!!! Zachraňujete drogově závislé stále dokola a podporujete nepřízřivobivý, ale odmítáte pomoci našim starším lidem, kteří si nemohou dovolit platit své léky, aby zůstali naživu. Na nemocné děti musíme sbírat víčka!!

Ohýbáte se pozpátku, abyste byli politicky korektní, příliš vyděšení říct, že stačí. Zvýšil se duchodový věk, takže lidé musí pracovat, dokud nepadnou. Nařizujete starším lidem, kteří zaplatili už svůj dluh společnosti a jejich rodinám, aby se starali sami o sebe, buď doma nebo v pečovatelském domě... VĚCI SE POTŘEBUJÍ ZMĚNIT !! Zkopírujte a vložte, pokud máte odvahu?!

(Doufám, že mnoho mých přátel bude mít odvahu tento článek zveřejnit).

Pokud jste se urazili, jste součástí problému... ne řešením. Čas postavit se za to, co je správné...

Charlie Chaplin a hodinky

Když jednoho dne přišel Charlie Chaplin domů, našel v kapse zlaté hodinky. Protože nemohl přijít na to, jak se k němu dostaly, rozhodl se je tedy vzít na policii.

Druhý den mu přišel do schránky dopis, kde se psalo: "Vážený pane Chapline! Píše vám profesionální kapesní zloděj. Včera jsem v metru jednomu panu ukradl zlaté hodinky, ale když jsem Vás zahlídl na ulici, rozhodl jsem se, že Vám je daruji, jako své poděkování za Vaše skvělé moderní umění a tak jsem Vám je nenápadně vložil do kapsy".

Uběhl rok a policie zloděje nenašla, ani nenašla majitele hodinek a proto hodinky poslala zpět k Charlie Chaplinovi. Psali o tom novináři ve všech novinách.

O pár dní později Charlie Chaplinovi přišel druhý dopis: "Vážený pane Chapline! Před rokem jsem jel metrem a ukradli mi zlaté hodinky. Četl jsem v novinách, že Vám je dal nějaký kapsář. Nechte si prosím mé hodinky, pane Chapline! Bude mi ctí a protože nejsem o nic menším fanouškem vašeho mimořádného talentu, než ten podlý zloděj, posílám vám rovněž od těch hodinek i zlatý řetízek.

Credit: Johan Peter Hasenclever

Erdoğanův bakšiš

Turecký prezident Erdoğan, podle ústavy výkonná hlava státu, požaduje po švédské vládě ústupky výměnou za to, že přestane blokovat vstup Švédska a Finska do NATO. Konkrétně mu leží v žaludku skutečnost, že ve Švédsku je poměrně silná komunita tureckých Kurdů a jejich potomků, jejichž vztahy k turecké vládě nepatří mezi nejvířejší. Část z nich podporuje nezávislost tureckého Kurdistanu. Erdoğan označil Švédsko za „líheň terorismu“ a podle tureckých médií by chtěl ze Švédska „repatriovat“ 33 osob, patrně přímo do vězení.

Švédská vláda na tento druh vydírání nemůže přistoupit, jednak kvůli tomu, jak by to před veřejností

vypadalo, jednak proto, že je to menšinová vláda, držaná u moci poslankyní Amineh Kakabavehovou, rodačkou z iránského Kurdistanu. Ta je s Erdoğanem na kordy už dávno a se současnou švédskou premiérkou Anderssonovou uzavřela smlouvu o podpoře vlády výměnou za velmi kritický oficiální postoj Švédska k Turecku. Kurdů žije ve Švédsku mnohem více než etnických Turků a tvoří volební blok, který nelze úplně ignorovat. Prekérní situace, není-liž pravda? ECHO24

Zajímavosti. Víte, že....

Rusko údajně podporovalo, často prostřednictvím "temných peněz" přes Bermudy – kde neexistuje ohlašovací povinnost, že finanční prostředky pocházejí od cizí vlády – "zelené" kampaně proti jaderné energii, aby zajistilo závislost Západu na dovozu ruských fosilních paliv. Vyšetřování provedené on-line magazínem Unherd navíc odhalilo, že environmentalisty na Západě financuje také Čína.

Dost bylo kokotů! Zajímavá kniha od: Xavier Crement

Kokotismus - postihuje podstatnou část populace - a přitom většina kokotů ani v nejmenším netuší, že jsou kokoty! Kniha, která vám objasní mnohé záhady společnosti.

Ivan Ĥupka 1934 - 2022

S hlbokým zármutkom sme prijali správu o úmrtí Ivana Ĥupku, ktorý nás náhle opustil v stredu 25. mája. Pridajte sa k nám a spoločne vyjadríme úprimnú sústrasť Marike Ĥupkovej a celej Ivanovej rodine.

V mene rodiny Ĥupkovej vás pozývame na poslednú rozlúčku s Ivanom, ktorá sa bude konať vo štvrtok 2. júna o 11:00 v slovenskom kostole v Lidcombe, kde si uctíme život a pamiatku tohto významného zakladajúceho člena a historika našej Slovenskej Katolíckej Komunity, ktorý navždy zostane v našich srdciach a modlitbách.

Z Prahy

Nabízím 500,- Kč za půjčení dvou ukrajinských pasů na tuto sobotu. Jeden pánský ca 50let, jeden dívčí ca 15let (nikdo to nekontroluje, jenom aby byly ukrajinský).

Jel bych s dcerou zdarma do Tróje, prošly by jsme si Zoo, pak by jsme se přesunuly do Holešovic. Tam by jsme se dosyta vyřádily na Matějský. Večer bez placení přijedeme vlakem a pasy bych odevzdal. Děkuji,

P.S.: Prosim blbě nekomentovat, oproti svým českým pasům ušetříme ca 3-4tis.

Jiří Wolf

Tak jsem se mylně domníval, že se na mou osobu vztahuje zákon o bezplatné ošetřující péči po dovršení 70 let. Podmínkou je, že jsem musel být v legiích, a to jsem ve svém životě ke své smůle nestihl. Další podmínkou je, že musím být účastníkem ve III. odboji, což jsem. Ale! Nebyl jsem bojovníkem proti komunistům se zbraní v ruce. Ani tu malou pitomou kudličku - rybičku v kapse jsem při zatčení neměl.

Takže; celý ten zákon o starost odbojářů v důchodu byl jen velkým a podvodným humbukem! Samé krásné podvody! A o to také šlo! Další a poslední podmínkou ku získání výhod bylo a stále je; Být absolutně loajální "novému" komunistickému režimu. A tuto podmínku také nespĺňuji. A potom; O všem v rudém Česku rozhodují zase jen komunisté!!! Proč jsem stále až neuvěřitelně tak naivní a blbej!

Jiří Wolf (* 5. ledna 1952 Jindřichův Hradec) je signatář Charty 77, bývalý politický vězeň, antikomunista, autor pohádkových knih a radikální odpůrce a kritik Václava Havla a dalších předních představitelů Charty 77. Poprvé byl odsouzen 16. února 1978 ke třem letům vězení za podvracení republiky podle § 98 odst. 1 trestního zákona., ve II. nápravně-výchovné skupině pro údajné podvracení republiky. Ve vězení mu byl trest prodloužen o půl roku pro údajné křivé obvinění.

Po svém propuštění se začal aktivně pohybovat v chartistických kruzích a byl ve styku např. s Janem Wünschem. Dostal se do velmi tíživé finanční situace, kdy mu údajně pomohla i Nadace Charty 77. Podle knižně vydané korespondence Františka Janoucha a Václava Havla obdržel Wolf na Havlovu přímluvu dvakrát 400 Tuzexových bonů, v únoru a v listopadu 1982.

Podruhé byl zatčen 17. května 1983 pro údajné podvracení republiky podle § 98/odst. 1, 2, které mělo spočívat především v tom, že poskytl rakouskému velvyslanectví v Praze dokument Zpráva o poměrech v NVÚ Minkovice. Byl odsouzen Městským soudem v Praze 21. prosince 1983 k 6 letům vězení ve III. nápravně-výchovné skupině a 3 letům ochranného dohledu. Vězněn v NVÚ Valdice

Recept No.597

Jablkový koláč

Ingredience

hladká mouka - 120 g
mléko - 100 ml
cukr - 50 g
máslo - 40 g
vanilkový cukr - 10 g
vejce - 2 ks
prášek do pečiva - 2 lžičky
sůl - 1 špetka
jablka - 700 g
hnědý krystalový cukr - dle potřeby

Do hluboké mísy vložte na kousky pokrájené změkklé máslo, vyklepněte k němu dvě vejčka a přidejte padesát gramů cukru. Elektrickým šlehačem či mixérem vyšlehejte tyto suroviny do husté pěnivé konzistence.

Mléko nechte odstát, nebo ho trochu ohřejte, aby nebylo úplně studené z ledničky, a přilijte ho jednu deci do mísy s vaječnou směsí. Přisypejte vanilkový cukr a špetku soli a znovu důkladně prošlehejte do jednotité směsi.

Mouku prosejte přes sítko do oddělené misky, abyste se zbavili hrudek, a přidejte k ní dvě čajové lžičky prášku do pečiva. Obě sypké přísady důkladně promíchejte a pak je po malých částech přimíchejte do směsi. Zadělejte jemné a homogenní těsto.

Mezitím si připravte jablka. Dobře je umyjte a osušte. Olupejte z nich slupku a vykrojte jádřinec a dužninu pokrájejte na kostky nebo ji nastrouhejte na hrubém struhadle. Pak je přidejte do mísy s těstem a dobře promíchejte.

Plech nebo pekáček vytřete máslem a vysypejte hrubou moukou, popřípadě jen vyložte pečicím papírem a vlijte do něj hotové těsto s jablky. Povrch koláče můžete před pečením ještě podle chuti zasypat hnědým krystalovým cukrem, který po upečení vytvoří zajímavou křustu. Koláč pečte při teplotě 180 °C po dobu 35 až 40 minut.

Poslanecká humoreska

Benjamin Kuras

Někdy v polovině 90. let začal v Česku konečně cirkulovat první politický vtíp, dnes už více méně zapomenutý:

Pekař se jde k holiči-kadeřníkovi ostříhat, chce platit holič odpoví: „Dnes mám padesátiny, svůj štědrý den, stříhám zadarmo jako dárek.“

Pekař poděkuje, odejde a vrátí se s deseti houskami.

K holiči-kadeřníkovi přijde květinářka, nechá si udělat trvalou, chce platit, holič odpoví: „Dnes mám padesátiny, svůj štědrý den, kadeřničím zadarmo jako dárek.“

Květinářka poděkuje, odejde a vrátí se s deseti květinami.

Přijde trafikant, nechá se ostříhat, chce platit, holič odpoví: „Dnes mám padesátiny, svůj štědrý den, stříhám zadarmo jako dárek.“

Trafikant poděkuje, odejde a vrátí se s deseti časopisy.

Přijde poslanec, nechá se ostříhat, chce platit, holič odpoví: „Dnes mám padesátiny, svůj štědrý den, stříhám zadarmo jako dárek.“

Poslanec poděkuje, odejde a vrátí se s deseti poslanci.

Dlouho jsem si myslíval, že je to jen fór. Někdy před deseti lety mě pozvala na kafe jedna poslankyně s žádostí, zda bych její straně mohl vypracovat studii islámu a případnou stranickou politiku vůči němu.

„To bych samozřejmě mohl, ale nešlo by to zadarmo.“

„Vážně? Nepovídejte,“ zajíkla se překvapením. „A kolik byste si tak představoval?“

Sdělil jsem jí číslici podobnou tehdy dvouměsíčnímu platu učitelky základní školy (polovině měsíčního poslaneckého).

„Ale my takové peníze k dispozici nemáme.“

„Máte stovku poslanců.“

„No a?“

„Každý přispěje pár stovek a máte to.“

„No tak to určitě nepůjde.“

Rozloučili jsme se, zaplatil jsem kafe, už jsem od poslankyně nikdy nic neslyšel a rychle jsem na ni zapomněl.

Několik let nato mě oslovil poslanec:

„Ty vaše články na internetu o těch případech politické korektnosti ve světě se mně líbí.“

„Děkuju.“

„Nechtěl byste mně taková podobná témata zpracovávat do parlamentních debat?“

„Za kolik?“

„Udělal bych vás oficiálně parlamentním asistentem, nechám vám poslat smlouvu.“

Z parlamentní kanceláře přišla smlouva na jeden tisíc korun měsíčně.

„Děláte si srandu?“, odpověděl jsem poslanci.

„V tom je taky právo neomezeného vstupu do parlamentu.“

„Jo? A za to si koupím co?“

„Tak co byste si představoval?“

Sdělil jsem mu za zpracování každého tématu číslici, jakou bych dostal za článek na totéž téma.

„Ale takové peníze mně ve výdajích od parlamentu nezbyvají.“

„Máte stovcetitíkový plat z mých daní, to vám snad stojí za to, abyste se v debatách blýskl za své.“

A na to mě odpověděl takto:

„Já jsem si myslel, že vám jde o dobrou věc a vás zajímají jen peníze.“

Stalo se mně to ještě potřetí, s poslancem, s nímž jsem se kamarádil ještě v dobách předposlaneckých.

„To jsou dobrá témata, co píšeš, nechtěl bys nám je zpracovávat?“, napsal mně emailem.

„Kolik peněz nato máte?“, odpověděl jsem.

Už se mně na toto téma nikdy neozval a kamarádíme se dál, jako by tato výměna nikdy neproběhla.

Když se mně to právě stalo počtvrté, napadlo mě, že už by to vydalo na malou glosu. Ale pánové a dámy, nebojte se, neprozradím vás. Ono na tom vůbec nezáleží. Vsadím se, že se totéž stalo některým novinářským kolegům od úplně jiných poslanců.

Převzato z
www.radiouniversum.cz

Američtí zrádci – akademici pracující pro Čínu

Gordon G. Chang

Čínský režim si koupil americkou akademickou komunitu a úspěšně ji obrátil proti zájmům USA.

"Tento případ je však jen špičkou ledovce. Vláda USA musí podniknout daleko razantnější kroky, aby odhalila a soudně stíhala zrádnou

spolupráci amerických akademiků s Čínou." — Kerry Gershaneck, tchajwanský profesor a autor knihy "Political Warfare: Strategies for Combating China's Plan to 'Win Without Fighting'", prosinec 2021.

"Vědci po celém světě, identifikovaní jako lídři v oblastech pokročilého výzkumu strategického významu jsou cílem dobře financovaného a sofistikovaného "lovu", který využívá jejich ješitnost, naivitu a chamtivost." — Charles Burton, někdejší profesor na Brockově univerzitě a nynější přední odborník na pronikání Číny do Kanady.

Podle mých informací jsou na kalifornských univerzitách na pekingské výplatní listině doslova "tisíce" vysokoškolských učitelů.

Si Ťin-pching to s přitahováním talentů jako Lieber myslí vážně. Ve svém zářijovém projevu Si řekl, že k nábore cizinců "použije všechny páky".

V oficiální válce Číny proti Americe – deník People's Daily vyhlásil "lidovou válku" Spojeným státům již v květnu 2019 – jsou Američané pracující pro Peking, ať už mají jakékoliv úmysly, v podstatě zrádci. Zrádce Lieber způsobil Americe nevyčíslitelné škody.

Porotě federálního soudu v Bostonu netrvalo ani tři hodiny, aby potvrdila vinu ve všech šesti bodech obžaloby proti Charlesi Lieberovi, bývalému vedoucímu katedry chemie a chemické biologie Harvardské univerzity.

Lieber, kterého deník New York Times označil za "jednoho z nejlepších chemiků v zemi" lhal FBI o své účasti v pekingském programu Tisíc talentů, neplatil daň z příjmu z peněz, které obdržel z čínských zdrojů a zamlčel americkému daňovému úřadu IRS (Internal Revenue Service) svůj čínský bankovní účet.

Obžaloba harvardského akademika byla neprůstřelná. Nicméně členové americké akademické elity se bouří proti tomu, že ministerstvo spravedlnosti Liebera stíhalo, a mnozí vedou kampaň proti legitimním snahám vymáhat právo.

"Odsouzení Liebera je velmi dobrá zpráva," řekl Gatestonu Kerry Gershaneck, tchajwanský profesor a

PROLETÁŘI VŠECH ZEMÍ, SPOJTE SE! 1973
STŘEDA 7 DUBEN
RUDÉ PRÁVO
ORGÁN ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA
ČÍSLO 265 — ROČNÍK 53 (Právo lidu ročník 70) — CENA 50 HALERŮ

Sedí tu a čeká na vlak. Ten životní ale již ujel.

Místní orgány Veřejné Bezpečnosti jsou opět v pohotovosti. S jarním počasím vyraží ve velkém počtu na tzv. "čundry" skupiny závodové mládeže, jedná se především o nechvalně známé "máničky". Tento druh naší nepokrokové mládeže je znám svým opovrháním lidově demokratického zřízení, pobuřováním a nadstandardní konzumací alkoholu. Tyto skupiny chlapců a dívek, spíše jakési gangy, terorizují celý socialistický venkov. Jakýkoliv výskyt vlasatců neprodleně hlašte na nejbližší stanici Veřejné Bezpečnosti. Generální tajemník ÚJV SNB soudruh Josef Kotník rovněž nabádá ke zvýšené ostražitosti, hrozí nárůst drobné kriminality. Rodiče - dbejte o počestnost vašich dcer! Lidé bděte!

REPUBLIKU SI ROZVRACET NEDÁME!

autor knihy *Political Warfare: Strategies for Combating China's Plan to 'Win Without Fighting'* (Politická válka: Strategie pro boj s čínským plánem "Zvítězit bez boje".) "Tento případ je však jen špičkou ledovce. Vláda USA musí podniknout daleko razantnější kroky, aby odhalila a soudně stíhala zrádnou spolupráci amerických akademiků s Čínou."

Ministerstvo spravedlnosti nestíhalo Liebera kvůli špionáži a krádeži duševního vlastnictví. Místo toho jej obžalovalo raději jen z relativně drobných prohřešků, aby zvýšilo pravděpodobnost jeho odsouzení. Ale nenechte se mýlit: Lieberovy aktivity byly pro Spojené státy velmi škodlivé. Tento harvardský profesor verboval americké talenty pro práci v Číně. V roce 2011 se Lieber stal "strategickým vědcem" na Wu-chanské technické univerzitě a následně se zapojil i do programu Tisíc talentů, jehož úkolem je lákat zahraniční specialisty do služeb Pekingu.

"Lieber byl na výplatní listině Komunistické strany Číny a měl perfektní pozici k tomu, aby odhalil a vyhodnotil potenciální zranitelné studenty, docenty a profesory, které by Čína mohla naverbovat," řekl Gershaneck.

Za jeho úsilí se Peking Lieberovi bohatě odměňoval: 50 000 dolarů měsíčně a další štedré platby.

Charles Burton, někdejší profesor na Brockově univerzitě a nynější přední odborník na pronikání Číny do Kanady, řekl Gatestonu: "Vědci po celém světě, identifikovaní jako lídři v oblastech pokročilého výzkumu strategického významu jsou cílem dobře financovaného a sofistikovaného "lovu", který využívá jejich ješitnost, naivitu a chamtivost."

Čína zjevně apelovala nejen na Lieberovu chamtivost, ale také na jeho ješitnost. Před odsouzením tento nyní zdiskreditovaný vědec řekl FBI, že spolupracoval s Čínou také proto, že doufal, že s čínskou podporou bude mít lepší vyhlídky na získání Nobelovy ceny.

Američtí sympatizanti Číny však z Lieberova odsouzení viní "Čínskou iniciativu" ministerstva

spravedlnosti, odstartovanou v roce 2018. Viní toto vymáhání práva z "rasového profilování", "selektivního stíhání" a "překračování pravomocí státního zastupitelství".

"Důvod, proč lidé jako Lieber lžou, je ten, že se bojí," řekl deníku *New York Times* Peter Zeidenberg, právník z Washingtonu, D.C., zastupující americké výzkumníky vyšetřované kvůli jejich vazbám na Čínu. "Je to opravdu smutné. Bojí se pravdivě odpovědět na otázku: 'Jste členem čínského programu pro vyhledávání talentů?' Jsem si jistý, že během *Rudé paniky* v USA se lidé podobně dušovali, že nejsou členy Komunistické strany Spojených států amerických."

Pravděpodobnějším vysvětlením, proč Lieber lhal federálním úřadům, je, že věděl, že to, co dělá, je špatné a že si byl vědom toho, že bere peníze, za poškozování zájmů Spojených států. Komunistická strana Číny si již desítky let lstí, krádežemi a jinými prostředky přivlastňuje vědecké poznatky, know-how a další cenné duševní vlastnictví. Lieber dobře věděl, že je součástí těchto čínských snah.

Podle bývalého ředitele tajných služeb USA Johna Ratcliffa jen čínské krádeže duševního vlastnictví připraví Spojené státy až o 500 miliard dolarů ročně. Lieberovo zapojení umožnilo navíc i ztrátu cenných technologií.

"Po více než 70 let vynakládá Komunistická strana Číny mimořádné úsilí na infiltraci a kooptování americké akademické sféry," řekl Gershaneck. "Infiltrace do akademické sféry a její subverze jsou životně důležitými prvky politické války Komunistické strany Číny proti USA a za tímto účelem se její politická strategie Jednotná fronta (*United Front*) a zpravodajské organizace agresivně zaměřují na americké univerzity, jednotlivé vědce, think-tanky a dokonce i na učitele a studenty základních a středních škol."

Toto úsilí bylo velmi úspěšné. Podle mých informací jsou na kalifornských univerzitách na pekingské výplatní listině doslova "tisíce" vysokoškolských učitelů.

Čína se přesto na převzetí zahraničních institucí vysokoškolského vzdělávání chystá vynaložit ještě větší úsilí. "Čínský vládce Si Ťin-pching ve velkém projevu v září 2021 zdůraznil, že prioritou režimu je přilákat zahraniční odborníky, aby do Číny přinesli nejmodernější vědecké know-how, a řekl, že je to zásadní pro technologickou soběstačnost Číny a národní obrodu," řekl Burton, kanadský akademik, který nyní působí v Macdonald-Laurier Institute se sídlem v Ottawě.

Si Ťin-pching to s přitahováním talentů jako Lieber myslí vážně. Ve svém zářijovém projevu Si řekl, že k nábory cizinců "použije všechny páky" a dodal, že "Čína nyní po význačných talentech ze všech oborů dychtí více než kdykoliv dříve".

Tato slova Si Ťin-pching pronesl na dvoudenní konferenci zaměřené na lákání zahraničních talentů, která byla součástí třetího celostátního sjezdu zabývajícího se vývojem technologií.

Čínský diktátor také v září 2021 vytyčil dvacetiletý plán – jízdní řád, jak se z Číny stane světový lídr ve vědě a technice. Si Ťin-pching to popsal jako boj na "hlavním ekonomickém kolbišti světa".

Čínský režim věří, že soutěž o talenty je vlastně válkou. V této válce má čínská armáda přístup ke všem technologiím v nominálně civilních čínských institucích a společnostech a plánuje tyto technologie použít k vývoji prostředků, které by mohly eventuálně zabít stovky milionů Američanů.

V oficiální válce Číny proti Americe – deník *People's Daily* vyhlásil "lidovou válku" Spojeným státům již v květnu 2019 – jsou Američané pracující pro Peking, ať už mají jakékoliv úmysly, v podstatě zrádci. Zrádce Lieber způsobil Americe nevyčíslitelné škody.

Lieber si pravděpodobně odsedí ve vězení méně než šest měsíců.

Vydavatel: V Austrálii je situace ještě veselejší, ale o tom se bohužel nic nedovíme. Račte si všimnout, že ASIO nikdy žádné špiony nechytá, pouze je z povzdálí pozoruje.

Desítky let stará záhada s mrtvým mužem bude možná vyřešena

Jakub Štěpánek, Novinky, ČTK

Je to záhada, která zůstává nevyřešena už více než 70 let. V roce 1948 objevili v Austrálii tělo mrtvého muže v obleku a kravatě, zjistit jeho totožnost se však nikdy nepodařilo. Nyní byly jeho ostatky ve městě Adelaide exhumovány, aby se policie pomocí moderních technologií znovu pokusila záhadu vyřešit.

Australská policie se chce díky pokroku v analyzování DNA pokusit vyřešit případ, který je označován za jednu z největších záhad v Austrálii. Identita a příčina smrti muže zůstávají totiž neznámé, ačkoli se v průběhu let objevila kolem jeho osudu řada teorií, podle nichž mohl být dotyčný kdokoli od špiona z dob studené války po odvrženého milence, napsal server BBC.

Tělo muže bylo nalezeno 1. prosince 1948. Mrtvola, v obleku a kravatě, ležela na pláži opřená o pobřežní hráz. Muž u sebe neměl nic, co by ho identifikovalo, dokonce i etikety z jeho oblečení byly odstraněny. Počáteční vyšetřování světlo do případu nevneslo a zemřelý byl pohřben na adelaidském hřbitově pod náhrobním kamenem s nápisem "neznámý muž".

Spekulace týkající se totožnosti muže ale pokračovaly s tím, jak se postupně objevovaly tajemné předměty související s případem. Byl to mimo jiné útržek papíru nalezený ve skryté kapsičce mužových kalhot se slovy "tamám shud", která v perštině znamenají "ukončený" či "skončený".

Lístek byl vytržen z poslední strany anglického překladu knihy perského básníka Omara Chajjáma Čtyřverší (Rubáiyát), jež se později našla v nezamčeném automobilu v Adelaide a obsahovala také rukou psaný zašifrovaný text, který se doposud nepovedlo rozluštit.

Na adelaidském nádraží byl navíc v úschovně zavazadel objeven kufr, který kromě županu, papučí a dalších věcí osobní potřeby obsahoval i oranžové nitě, jež se v té době v Austrálii neprodávaly a jimiž byly vyspraveny švy mužových kalhot.

"V minulosti se mluvilo o tom, že by to mohl být ruský špion, obchodník na černém trhu, námořník, voják - vyskytlo se množství takových teorií. Faktem je, že to nikdo neví... ale někde existuje někdo, kdo tohoto člověka postrádá," uvedl detektiv Des Bray.

Policisté nyní věří, že by na tyto otázky mohli nalézt odpověď. "Technologie, které máme v současnosti k dispozici, jsou světelné roky před technikami, jež byly dostupné v době, kdy bylo tělo koncem 40. let objeveno," uvedla forenzní expertka Anne Coxonová.

Genetici prokázali, která lidská civilizace je nejstarší

22. 9. 2016 Řada historiků tvrdí, že nejstarší civilizací na Zemi je ta australská. Měly by to dokládat především archeologické důkazy. Nyní existují už i argumenty expertů na DNA.

Otázka, jaká lidská civilizace zde na Zemi existuje nejdéle, pochopitelně není jen čistě odborná – jde také o velmi prestižní záležitost. Za vítěze se pokládá celá řada adeptů a přináší pro to různě silné argumenty. Vypadá to ale, že o vítězi je s definitivní platností rozhodnuto.

Podle výzkumu mezinárodního týmu genetiků jsou nejstarší kontinuálně existující civilizací světa Australci – tedy původní obyvatelé Austrálie, jimž evropští kolonisté říkali Aboriginové. Intenzivní studium jejich DNA dokládá, že jejich původ sahá do doby vzdálenější než 50 tisíc let.

Práci na objevu vedl evoluční genetik profesor Eske Willerslev z Kodaňské univerzity. Jeho tým studoval

stopy, které zanechaly dějiny v DNA současných Australců a obyvatel Papuy Nové Guiney.

Analýza genů dokázala popsat, že jejich prapředkové byli první lidé, kteří dokázali překonat oceán – a také naznačila jejich vztah s neznámým příbuzným hominidů.

Výsledky studie vycházejí tento týden v odborném časopise *Nature*. Na základě analýzy DNA celkem 83 Australců a 25 Papuánců se vědci vydali proti proudu času a ukázali, kudy tito lidé poprvé odešli z Afriky, rozdělili se do odlišných populací a potom se dál šířili po planetě.

Australci se do svého bydliště dostali přibližně před 50 tisíci lety; jak překonali ohromnou vzdálenost mezi kontinenty, není vůbec jasné. V Austrálii pak zůstali prakticky zcela izolovaní od zbytku světa až do doby před asi 4000 roky.

I pak si ale uchovávali svou kulturu v podstatě až do doby, kdy se setkali s evropskými kolonisty. Ti během několika set let dokázali svébytnou civilizaci zcela zničit. Australská civilizace již neexistuje, domorodci ztratili svou kulturu, většina jich opustila svá území a žije západním životním stylem.

Setkání s prastrýcem a záhadní cizinci

V průběhu cesty do Austrálie museli tito lidé narazit na směs několika dalších druhů hominidů. Minimálně s jedním, doposud neidentifikovaným, se také křížili – jeho DNA tvoří dodnes asi 4 procenta genomu Australců. Mimochodem něco podobného se přihodilo i našim evropským předkům; díky tomu v sobě stále máme asi 1 až 6 procent DNA od neandrtálců.

Asi před čtyřmi tisíci lety se ale v Austrálii stalo něco neobvyklého a také zatím nevysvětleného.

Upozornili na to již dříve jazykovědci: dnešní jazyky Australců musely vzniknout přibližně před 4000 lety – ale přitom sami Australci žijí dle archeologických důkazů na kontinentu desítky tisíc let.

Také archeologové dospěli na základě nálezů kamenných artefaktů k podobnému závěru: v Austrálii se začínají objevovat zcela nové kamenné technologie. Genetické stopy vypráví podobný příběh: ve stejné době se náhle v DNA původních obyvatel začínají objevovat stopy jiné cizí DNA.

Willerslev to v rozhovoru pro britský deník *Guardian* vysvětluje odlehčeným příběhem: „Vypadá to, jako by do vesnice přišli dva cizinci a řekli 'Hoši, teď budeme mluvit jinou řečí a začneme používat jiné kamenné nástroje a taky si tady trochu užijeme sexu' – a pak zase zmizeli kdovíkam.“ CT 24

Vojenská letadla převáží dětskou výživu z Německa do Spojených států

23. květen 2022 Spojené státy se dál potýkají s nedostatkem umělé výživy pro kojence. Bílý dům na středu ohlásil další speciální dodávku z Německa. Převoz mají na starosti vojenské letouny, které s nákladem startují ze základny v Rammsteinu. Prezident Joe Biden podepsal nařízení, které má zvýšit domácí výrobu. Chybí hlavně náhražky mateřského mléka vhodné pro alergiky.

Jedna dodávka nedostatek nevyřešila. Administrativa už chystá další. Třeba starosta New Yorku kvůli prázdným regálům vyhlásil stav nouze. V Jižní Karolině zas musely čtyři děti do nemocnice po alergické reakci na náhražku, na kterou nebyly zvyklé. „Musíme se ujistit, že se potřebné dodávky dostanou k těm nezranitelnějším dětem. Je to mimořádně důležité,“ říká lékařka Emily Weberová.

Problémy v zásobování způsobil výpadek největšího ze tří amerických výrobců. Továrnu zavřela hygiena kvůli výskytu nebezpečné bakterie. „Jsou těhotné matky, které nakupují, co je k dostání, protože mají strach, že nebudou mít své děti čím nakrmit. Lidé panikaří,“ má jasno Claire Rowanová, matka dítěte závislého na umělé výživě. Demokraté cítí, že je nedostatek tak zásadní komodity ohrožuje před podzimními volbami do Kongresu. A že ani operace kojenecká výživa jim u milionů zoufalých rodin nemusí pomoci.

DIRECTORY pro předplatitele, min. 6linek, \$60 ročně Jídlo a Restaurace

Jenom pro informaci, kde se vaří česká a slovenská jídla, škoda, že u nás neinzertují.
Sydney

Tommy's beer cafe v Glebe Points Rd., Glebe
Bohemian Restaurant v Narallen (Stř.-Ned)
Pan Malina má Grill v Birkenhead hotelu

Melbourne

Sokol, 497 Queensberry St. (1x měsíčně)

Brisbane

Ceskoslovenský klub (jen v pátek, občas i v neděli)

Školy

Czech and Slovak School of Sydney
Green Square School, 237 Botany Road, Waterloo
P.O. Box 150; Randwick, NSW 2031

http://www.czechandslovaksschoolsydney.org.au

Principál: Kateřina Larbalestier, : 0417 683 400

Česká škola v Perthu

Woodland Primary Sch., 7 Bentwood Ave., Woodlands,
(08) 9245 8137

Česká škola v Melbourne puvodní

v prostorách St. Mathew Church, Cheltenham
Principál: Vlasta Šustková, Tel: 03 9551 0279 ;
0408 088 167

Česká škola v Melbourne nová

V Sokole vedení: Zuzana Vasitich Tel. 03 90172216

Slovenská dětská beseda/Slovak Little School of Melbourne, 2-12 Derby Street, Kew Vic 3101 -
info slovaklittleschool@gmail.com

Marta Kapustová/0437699690 or Nora Kovarcikova/ 03 98504517.

ČESKÉ A SLOVENSKÉ ORGANIZACE.

Beseda- Czechoslovak - Australian Association in Canberra and Region, Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620

vydává dvoměsíčník věstník **Beseda**.

Ceskoslovenský klub v Queenslandu, 25 Upfield Street Burbank Qld 4156

Tel / Fax: (07) 3343 3489

✉ ccq@csklubqld.org.au

President Mr. Frank Carroll: Jednatel Mrs. Stana Bilková

Naše stránka: csklubqld.org.au

Měsíčník "Krajanský List" Redakce Staňa Bilková

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church Street, Fortitude Valley QLD

P.O.Box 142, ph.07 3399 4613

Fax.07 3290 4379 vydává "Na Slovičko."

Československý klub v SA,

51 Coglein Street, Brompton, SA 5007 tel

tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život**.

Czechoslovakian Country Club,

320 Devonshire Road, Kemps Creek, 2171,

tel. 02 9606 8703

Czech and Slovak Association in Tasmania,

144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008

ph. 6228 0707

Ceske a Slovenske sdruzeni v Zapadni Australii

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016

President: Jitka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969

e-mail: czechslovakwa@hotmail.com

casopis "KLOKAN" vychazi 12 x do roka.

Sokol Sydney, www.sokolsydney.com

16 Grattan Crescent, French Forest, 2086

tel.: 02 85931173

Sokol Melbourne,

497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051

tel.: není, email: sokol@aapp.net.au

pres.: pres.: Michal Krejčí Tel.: 0413 2253 4180

vydává měsíčník Kvart = Michal Krejčí

michalsokolnik@gmail.com

Český a Slovenský klub na N. Zélandě,

P.O.Box 27 332., Wellington

tel., 478 5977; fax.: 477 9377

Gus.knot@xtra.co.nz,

měsíčník **Střípky Čriepky**

Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159

Lockes Way, Belgrave South 3160,

Czech Pensioners Association Inc.

ukončila činnost k 1.dubnu 2004

Zdruzenie austrálskych Slovákov v Sydney.

30 Vaughan, P.O.Box 142,

Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153

vydává dvoumesiačník „ **Slovenský štít**“

Slovenský klub Mladých + pevecký a tanečný súbor

+ Slovenský klub v Južnej Austrálii

5 Walter Street, Thebarton, 5031

ph.: 08 8352 8072

Slovenský klub „Ludovít Štur“.

105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton, 3020

ph:03 9802-9674, vydává: **Zornička** (quarterly)

Zdruzenie Austrálskych Slovákov vo Viktórii

PO Box 263 Kew Vic 3101,

vydává štvrťročne **Slovenské zvesti.**

Zdruzenie Slovenskov v Queenslande

463 Old Bay Road; Burpengary, QLD 4505

tel.: 0061-7-55279008; e-mail: vatra@primus.com.au

Slovenské zdruzenie v Západnej Austrálii

17 Edelweiss Way; Beckenham 6107 WA

tel.: 0061-8-94517121; fax: 0061-8-93586858

e-mail: slovak_wa@hotmail.com

Konzulární ombudsman

Ministerstvo zahraničních věcí ČR

Hradčanské náměstí 5, 118 00 Praha 1, ČR

tel:+420 22418-2554, fax: +420 224182085

e-mail: konzularni.ombudsman@mzv.cz,

www.mzv.cz/cestujeme

Generální konzulát České republiky v Sydney,

p.JUDr. Zuzana Slováková, Ph.D., gen. konsulka,

169 Military Road, Dover Hights ,

P.O.BOX 132, Vaucluse 2030

t.: **02 9581 0111** email: sydney@embassy.mzv.cz

telefonní číslo na konzulární pohotovost pro nouzové

případy, které se stanou mimo oficiální úřední dobu

0411 895 954

Úterý 9:00-11:30, 13:30-15:30; Středa 9:00-11:30

Čtvrtek 9:00-11:30, 13:30-15:30

Poplatky: https://www.mzv.cz/sydney/cz/konzularni_inf

ormace/konzularni_poplatky/index.html

Honorární konzulát ČR v Adelaide

1a Campbell Rd, Parkside, SA 5063,

Tel.: 0417 892 624. hon.konsul: Vera Marie Holt

Honorární konzulát ČR v Brisbane

2/52 Lysaght St., Coolum, QLD 4573 Coolum,

Tel.: 0418 775 963 h.k.: Francis Edward Carroll

Honorární konzulát ČR v Hobart

46 Horizon Drive, Sorell TAS 7172, Hobart,

Tel.: 0362 693 859 hon.konsul: Milena Mills

Honorární konzulát Melbourne

511 Queensberry St., North Melbourne,

Telefon 0418 388 689 hon.konsul Lenka ALLEN

České velvyslanectví v Canbře

8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606

ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006

Pohotovostní číslo. **0418 262 289**

Slovenské velvyslanectvo v Canbere

47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606

ph 02 6290 2405 fax: 02 6290 1755

Mimo úředních hodin v naléhavých případech

funguje stála služba (00612/ (0) 487 201 047).

Email: emb.canberra@mzv.sk

<http://www.mzv.sk/canberra>

Honor.konzulát Slovenskej republiky v Melbourne

honorárna konzulka p. Eugénia Mocnay

4 Nathan Street, Ferntree Gully, V 3156,

mobil: 0421 088 796;

Honor. konzulát Slovenskej republiky Perthu

Honorárny konzul: Pavol Faix

Level 2, 11 Mounts Bay Road, Perth 6000, WA

Poštová adresa: PO Box 265, Maylands WA 6931

Mobil: 0411 552 517 Tel.: 1300 426 311

Česká obchodní komora v J. Austrálii.

Czech Chamber of Commerce Australia Inc.

Komora v současné době nevykonává žádnou činnost.

Cz.-Australian Chamber of Commerce

Michal Kozar, President adresa: PO Box 179

Baulkham Hills, NSW 1755, Sydney, Australia

Tel.: (+61) 0421 812 547

MAZUR - CARGO SERVICES P/L

www.mazurcargo.com.au

vaše zavazadla lodí do Evropy .

Cena: AU\$ 5.80 za kilo, od 10 do 31kg

MELBOURNE: Sunshine: (03) 9363 5132 Rowville:

(03)97023142 , Geelong: (03) 5277 0458

SYDNEY: (02) 9773 3969

ADELAIDE : (08) 8370 4759 (08) 8258 13331

Apoštoláty (Apostille) vyhotovuje:

Apostille Australia Certificate Service

Henry Deane Square; Shop 5, 14-18 Lee Street

Sydney NSW 2000 tel: (02) 9211 1881

Cena se pohybuje kolem 200\$

New South Wales Passport Office

Level 7, 26 Lee Street; Sydney NSW 2000

Cena se pohybuje kolem 60\$

Southern Cross Veterinary Clinic

Dr Sam Kováč,

BVSc, CMAVA, MRCVS

60 Princes Hwy, St.Peters NSW 2044

Phone: 02 9516 0234

196-204 Victoria Rd. Bellevue Hill

02 9389 7534

419 Cleveland St. Surry Hills:

02 9699 3957reception@southerncrossvet.com.au

www.southerncrossvet.com.au

[facebook.com/southerncrossvetclinic](https://www.facebook.com/southerncrossvetclinic)

Neposílejte peníze v hotovosti na Noviny poštou!

Uložte \$88 přímo do banky ANZ, na náš účet, ale dejte nám vědět!

Noviny :

BSB 012 030 Acc: 536002848

a aby se poznalo, kdo peníze ukládá, dejte tam vaše členské (na obálce před jménem) nebo telefonní číslo.

Dekujeme za Pomoc Novinám:

Lenka Muchová - \$12.00

Zora Marresh - \$12.00

Miloš Trnka - \$12.00

Karel Pavelka - \$12.00

Vladimír Bohdan - \$12.00

Vzpomínka na Jiřího Wagnera

Marian Kechlibar NevPes

Smutná zpráva: v pátek 20. května zemřel Jiří Wagner, dlouholetý editor Neviditelného psa. Nebylo to zničehonic, už loni žil pod stínem těžké nemoci a poslední rok mu víceméně vybojovali lékaři.

Rozumově jsem věděl, že se to může stát, a navíc ještě brzy. Ale připustit si tuhle perspektivu emocionálně, to jsem jaksi nechtěl. Vlastně ani teď mi to úplně nedochází, vždyť ještě začátkem května jsme si čile psali e-maily, sem a tam. Teď už žádný další nedorazí. *Neviditelný pes* je unikát českého internetu, glaciální relikv z jiných dob, asi jako sasanky rostoucí na úpských rašeliništích. Vznikl v časech, kdy internet byl rejdištěm studentů technických oborů a IT profesionálů, kdy průměrné IQ jeho uživatelů bylo o dost vyšší, kdy si ještě politici a korporátní bossové ani nepovšimli, že něco takového existuje, natož aby jej stihli zasvinit otisky svých nečistých pazourů.

Leccos z téhle atmosféry si s sebou NP nese dodnes, nehlídkují na něm mazací roboti ani živí Brettschneideri a nezahánějí přispěvatele ani čtenáře do čím dál užšího koridoru povolených myšlenek. (Však jej za to také Manipulátoři.cz za covidu strhali.) Je na něm možno potkat geniální stať i úplné blbosti, a půvab je právě v tom, že každý má ty kategorie nastavené jinak. V dnešních časech, kdy izolované ideové bubliny jsou nejenom běžné, ale leckde dokonce i vyžadovaným a vynucovaným standardem, se tam schází opravdu široké publikum.

Velkou část zásluh na tom, že Pes stále ještě je a že má tolik věrných čtenářů, měl právě Jirka Wagner. Být editorem je tichá, nenápadná, nevděčná práce: už jen ten boj s redakčním systémem, o kterém jsem slyšel zprávy jen zprostředkované, bych nikomu nepřál. Pak všechno to vychytávání gramatických a jiných chyb, protože – a teď vám prozradím sladké tajemství – mnohý velký autor, u nás i v cizině, píše „na první dobrou“ jako prase. Neshoda I/Y, větné čárky, všelijaké kožené formulace... a je potřeba právě nemalé dřiny editorů a korektorů, aby ten hrubý text uhladili do prezentovatelné podoby.

Tuhle dřinu nikdo nevidí a ten editor, krotitel chyb, se pak ani nemůže těšit na to, že by v záhlaví výsledné práce stálo i jeho jméno. Neznámý člověk v pozadí, a přesto jej my psavci potřebujeme úplně stejně, jako herci a hudebníci nutně potřebují zvukaře, jinak by výsledné dílo bylo paskvilem.

(Čímž si mimoděk uvědomuji, že bych měl veřejně poděkovat Bořivoji Wojnarovi, zvukaři s ušima netopýra, který se stará o zpracování mých audioknih. Díky moc, Starý kocoure!)

Tohle všechno zvládal Jirka Wagner dokonale a ještě měl navíc čas po staromilském způsobu číst papírové noviny, chodit do kaváren, vést složité konverzace o čemkoliv a neustále se něčemu smát. Ať se dělo cokoliv, třeba i jemu osobně, vždycky jste ze schůzky s ním odcházeli s dobrou náladou. Svým způsobem to byl živý protipól dnešních sociálních sítí, u kterých platí, že když tam zalezete, zákonitě se naserete, protože jde o říši hnisavých kokotů. (Termín vypůjčen z [legendární knihy mapující kokotismus](#), kterou do češtiny přeložil Martin Konvička.)

Ten, kdo správu Psa po Jiřím Wagnerovi převezme, bude muset about boty po obroví a naučit se v nich běhat. Moc lidí s podobnými schopnostmi tu není, tak doufám, že se najde aspoň jeden...

Nu, Jirko, snad tě v tom psaveckém nebi přivítali Neffův německý ovčák Gordon, po kterém se Neviditelný pes vlastně jmenuje, jakož i rotvajler Bart, který pak Gordona v Neffovic rodině zastoupil. Bylo by nespravedlivé, kdyby tam na druhém břehu fungovala nějaká druhová segregace.

„*Pospěšme si milovat lidi, tak rychle odcházejí, zůstanou po nich jen střevice a hluchý telefon...*“ **JAN TWARDOWSKI**

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: Sydney slovenská omša ve slovenském kostele sv. Cyrila a Metoda v Lidcombe - Každú nedeľu o 10,30 hod. a **české mše** svatých budou **Až se vrátí pan o. Peter Krigovsky z dlouhé dovolené.**
Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159 Každou třetí neděli v měsíci je česká katolická pobožnost v 11. ráno. (mimo září kdy je svatováclavská pouť) - podává se obcerstvení - všichni vítáni
Slovenská Svätá Omša Každú štvrtú nedeľu o 12:00 hod v A'Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

NSW

Sokol Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, Pro rezervace haly volejte: 0285931173, Pro rezervace baru, herny a parties volejte Mariana na 0410467537 Vice info online: www.facebook.com/sokolsydney, www.sokolsydney.com.
 Otevřeno: Pat. a Sob.od 17 – 24.00, Ned, od 15 do 20.00.

Czechoslovakian klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemps Creek 2178; E-mail committeesccc@gmail.com, www.cscountryclub-sydney.com.au, Mob. Ph. 0434 143 148, 02 9606 8703
 Otevřeno: Pat. a Sob.od 18 – 21.00, Ned, od 12 do 18.00.
 Velký vyber Československých (lihovin) alkoholických napojů. Rezervace jídel 0434 143 148 nebo na Facebook:
Slovenská Katolícka Komunita Sydney Inc
 30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153
 Potřebné informácie nájde na slovakcommunitysydney.com alebo priamo na tel: 0401 538 574 o. Henry Adler SVD

JÍŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglein Street, Brompton, SA 5007 tel.: 08 8346 4181 Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čes. klubu: http://www.csclubsa.com

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156; Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.org.au www.csklubqld.org.au
 Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin, Informace: Mobil: 0497 344 377 polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 18 dolarů.
Asociace Čechů v Austrálii
 28 Church St., Fortitude Valley, Qld., caa.brisbane@gmail.com
Združení Slovákov v Queenslandě,
 Informace: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)
 c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051 Tel.: nemají President Michal Krejčí Tel.: 0413 2253 4180
Každou třetí neděli v měsíci v OBĚD od 12.30 hod
Vaří opět manželé Rejdovic cena \$25.- jako dříve. jako dříve. Rezervace zapotřebí.
Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny. (Zuzana Vasich)

ACT

Beseda - Czechoslovak - Australian Association in

Canberra and Region, Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620, www.beseda.org.au.
 otevřeno první a třetí sobotu v měsíci od 14.30 do 17.00 (2.30pm-5pm)

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016
 President: Jitka Smith 0406 026 840
 Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969
 Email: CzechSlovakWA@hotmail.com
 Web: www.CzechSlovakWA.org
 KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program | Už není

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne. Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109
 www.4eb.org.au/~czech
 Radio 4EB FM 98.1 - Brisbane Slovenske vysielanie kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.
Canberra rádio . 91.1 FM
Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní
 Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail: ahojradio@centrum.cz

slovenské vysílání .

každú nedeľu od 19.00 do 20.00
 SBS2 Frekvencie v hlavných mestách
 FM Adelaide 106.3fm ; Adelaide Foothills 95.1fm
 Brisbane 93.3fm ; Canberra 105.5fm
 Darwin 100.9fm ; Hobart 105.7fm
 Melbourne 93.1fm ; Perth 96.9fm
 Sydney 97.7fm

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 6.června Léta Páně 2022

„DO HUBY, PANE CHROUSTALI - NEŠPEKULUJTE, PROČ SE TOMU ŘÍKÁ ANAL-GETIKUM, A PŘÍŠTĚ TU TABLETU PROSTĚ STRČTE DO HUBY A SPOLKNĚTE!“

K zešílení

Zdeněk Roller NevPes

Tohle se nedá vydržet! Takhle se nedá žít! Jen si to představte: Jel jsem do jedné obce, kde by Němci použili výraz „ein Arsch der Welt“. Vlak odjížděl na čas, na přestup bylo dost času, vlaky čisté, bylo si kam sednout. Nazpátek také tak. I dveře šly vždy dobře otevřít.

Den předtím jsem byl nakupovat. Ty ceny...no jo. Ale dá se. Co se mi zdá předražené, prostě nekoupím nebo hledám jinde. Vybírám si zboží v akci nebo alespoň nejlevnější. Když to jde, na akci si počkám. Když ne, беру co je, případně nahradím a la Babica: když nemáme limetku, dáme tam citron nebo okyselíme octem.

Maturity u nás běží, zatím jsou žáci bez větších problémů, covidová distanční výuka je trochu handicapovala, ale nevyřadila ze šance na maturitu. Bývalí žáci mě zvou na třídní srazy po letech, už se to zase po covidu smí.

A respirátory už se nikde nenosí, ale někteří lidé je nosí dál, protože chtějí. Ostatní je za to nekamenují. Může se jezdit do zahraničí, jen v Německu prý do veřejných budov pouštějí pouze s respirátorem. Prý. Uvidíme. To se dá vydržet.

Hokejisti zničeho nic nejsou bez šancí na medaili.

Na poli u metra Letňany je vysetá řepa, nikoli řepka, o kus dál zase obilí. Ta pole pořád existují, nejsou tam velkosklady ani „administrativní komplexy“, vídám tam zajíce i bažanty. Byl jsem na venkově a zpíval tam skřivan. Ještě nevyhynul.

No není to k zešílení? Vždyť my žijeme docela normálně! I ta pitomá tornáda se našemu území vyhnula. Co mám o tomhle všem psát? Přece články o tom, že všechno jakžtakž normálně funguje, nikdo nechce číst!

Vydavatel : Pan Knížák zde vyjádřil i můj osobní názor.

Všude, kde delší dobu žijí a žili orientální národy, včetně Turků, Mongolů atd. (Osmanská říše, Ukrajina, Rumunsko atd.), panují orientální zvyklosti - bakšiš, korupce a neznalosti demokracie, bohužel jsou zde i lidé, na které platí jen přísrnost a knuta a žijí duševně vlastně v jiné době).

Fialový spasil

Milan Knížák:

21.05.2022 Komentář

Když volby vyhrála koalice Spolu, byl jsem nadšen, že končí Babišova éra, poněvadž jsem se cítil hluboce pokořen tím, že v čele našeho státu stál fízl a lhář.

Těšilo mě, že ho nahrazuje Petr Fiala, který pro mne reprezentoval určitou solidnost a realističnost. Babišova vláda zadlužila republiku jako nikdy v historii. Věřil jsem, že nová vláda si vezme jako prvotní úkol ztlumit propad našeho hospodářství.

V blízkosti naší země vypukla válka, o které dosud vím velmi málo, poněvadž z neznámých důvodů se rychle vetřely do naší společnosti totalitní manýry, o kterých jsem věřil, že se nemohou vrátit. Nastoupila cenzura, osočování oponentů a neuvážené činy vlády. Profesor Fiala se musel zbláznit. Jeho hra na záchránce Ukrajiny, je směšná. Používá k tomu všechny legální berle, a když nejsou, rychle tvoří nové zákony.

Nikdy jsem neměl vztah k Sovětskému svazu, vnímal jsem ho jako našeho největšího nepřítele, ale nikdy mě také nenapadlo, abych kvůli tomu zatratil ruské umění - fascinující ruskou literaturu, neuvěřitelné výtvarné umění a monumentální hudbu.

Dnes u nás protiruská hysterie dosáhla takových směšných vrcholů, jako je přejmenování Ruské zmrzliny na Ukrajinskou a vysunutí ruských děl z repertoáru Národního divadla. Zapomněli na „Ruská vejce“. Navrhují, aby je přejmenovali na „Ukrajinská varlata“.

Počínání ukrajinského prezidenta na mne působí dojmem trapného ochotnického představení. Všechno se ve mně vzpírá uvěřit mu byť i jediné slovo.

Petr Fiala prohlásil, že je to naše válka, ale já mu tímto odpovídám, že moje NE.

Považuji pomoc lidem v nouzi jako něco samozřejmého, ale zneužívat takové pomoci, ať z kterékoliv strany, je nemravné. Vyvolává to nespokojenost ve společnosti a zásadní zhoršení mezilidských vztahů.

Každá země má své zákony a platí i pro ty, kteří nás přijdou navštívit. Nesmíme zapomínat, že nikomu nepomůže, když naši zemi zbídačíme jen proto, abychom se světu předvedli jako největší záchránci demokracie.

Chtěl bych uvést jen to, co ještě před nedávnem každý věděl: ukrajinský režim neměl s demokracií nic společného. Co tedy zachraňujeme?

Neuvěřitelný osud rodáka z Čech dona Tadea

Monika Kuncová, Právo

Dne 5. prosince uplynulo 360 let od narození Tadeáše Haenkeho, českého rodáka, který jako první občan rakouské monarchie stanul na půdě Aljašky, Austrálie i Nového Zélandu. První také popsal největší leknín světa, viktorii královskou. Zemřel v Bolívii, zřejmě rukou traviče.

Po stopách výjimečného osvícenského vědce a cestovatele se vydal lékař Vladislav Rogozov. V madridských a bolivijských archivech zkoumal krabice pozůstalosti, které před ním po staletí nikdo neotevřel. Vyfotil v Bolívii Haenkeho dům, mluvil s jeho potomky v šesté a sedmé generaci. Našel je snadno.

„Když jsem přijel do Cochabamby, otevřel jsem telefonní seznam a vyskákalo na mě příjmení Haenke v různých obměnách,“ prozradil Magazínu.

„Podle toho, co jsem si z jejich vyprávění poskládal, byl Haenke nesmírně zajímavá, mnohostranná a nadaná osobnost: typický osvícenec se vzděláním ve spoustě vědních oborů, vynikající muzikant, úspěšný podnikatel. Byl to zvědavý duch toužící poznávat, nejen aby uspokojil chtění po vědění, ale aby své znalosti předal dál. Při obrovském rozsahu svých aktivit byl také velmi systematický, jako pravý Němec: účty si vedl do nejmenšího desetníku a pesa. Tím vším pak prolíná jeho humanismus a starost o lidi. Chudé léčil zadarmo, vakcíny proti neštovicím si nechal posílat na vlastní náklady,“ popisuje Vladislav Rogozov.

Chlapec bohem nadaný

Thaddaus Xaverius Peregrinus Haenke se narodil 5. prosince 1761 v Chřibské (německy Kreibitz) v Lužických horách v rodině statkáře Eliase Georga Thomase Haenkeho a jeho ženy Anny Rosalie. Rodiče byli etničtí Němci a vážení občané. Bydleli na náměstí hned vedle radnice, otec jako rychtář radil lidem v právních záležitostech.

Matčin bratr Josef Eschler byl farářem a často si k sobě brával některé z dvanácti sestřiných dětí, aby početné rodině ulehčil. Brzy zjistil, že jeho malý synovec má nejen bystrou hlavu, ale je také bohem nadaný muzikant. Latina mu odsýpala, jako když bičem mrská, a učitel hudby si nemohl talentovaného žáka vynachválit. Studia v Praze byla jasnou volbou.

Chlapec bydlel a studoval v jezuitském semináři sv. Václava, zpíval ve sboru, hrál na hoboj a na trumpetu. Po zrušení řádu roku 1773 přešel na gymnázium na Starém Městě a začal se věnovat přírodním vědám. Nadání mu získávalo přátele. Díky podpoře svého gymnaziálního profesora, osvícenského jezuitu Ignáce Cornovy, dokončil v roce 1782 studium matematiky, fyziky, astronomie a filozofický kurz. Už jako doktor filozofie se zapsal ke studiu medicíny a botaniky.

Tam si talentovaného studenta všiml profesor Josef Gottfried Mikan, s jehož pomocí vypustil Tadeáš v roce 1784 první horkovzdušný balon v českých zemích. Studia dokončil nadaný mladík ve Vídni u botanika Nicolase Josepha Jacquina, který se podílel na budování zahrad v Schönbrunnu. Haenke ještě ani neoslavil třicetiny, když se stal členem Královské české společnosti nauk.

Na západ!

Vynikající znalosti - a přímlyvy renomovaných vědeckých přátel - mu nakonec zajistily nabídku zúčastnit se velké vědecké expedice na západní polokouli, kterou pořádal španělský král Carlos IV. Dne 30. července 1789 vypluly z Cádiz na jihozápad dvě španělské expediční korvety Descubierta a Atrevida pod velením zkušeného italského námořního kapitána Alessandra Malaspiny. Haenke však na palubě nebyl. Vyřizování dokladů trvalo tak dlouho, že odplutí zmeškal...

Pokusil se výpravu dohnat na obchodní lodi s poetickým jménem Nuestra Señora del buen Viaje, Naše Paní dobré cesty. Smůla se mu však lepila na paty dál: loď ztroskotala v ústí řeky La Plata a Haenke

přišel o veškeré vědecké vybavení. Zachránil jen holý život, spis Carla Linného o klasifikaci rostlinných druhů a doporučující dokumenty. Malaspinu opět nedohnal.

Zatímco expedice obeplouvala Jižní Ameriku, zkrátil si mladý botanik cestu napříč kontinentem: vyrazil přes Buenos Aires na západ do Chile. Jak napsal časopis Jindy a nyní z roku 1829, čekala ho „cesta přebídná“ horskými průsmyky And, „kterou však přece šťastně vykonal“. V dubnu 1790 se konečně k výpravě připojil v přístavu Valparaiso.

Spolu s Malaspinou plul Haenke další tři roky na sever: podél západního pobřeží Ameriky a Kanady dorazili až na Aljašku. Pak se vydali napříč Tichým oceánem na západ: přes Filipíny do Austrálie, na Nový Zéland a nakonec na Tahiti. Všude tam vstoupil na pevninu jako první rodák z Čech. Tehdy ještě neměl tušení, že se domů už nikdy nevrátí.

Věčné jaro v Cochabambě

Celou dobu sbíral a třídil botanický materiál. Učinil desítky objevů. Do Španělska posílal stovky kreseb a desetitisíce vzorků - mezi nimi i semena kalifornských sekvojí, které v tamních arboretech rostou dodnes.

V létě 1793 se expedice vrátila na jihoamerický kontinent a Haenke ji opustil, aby se vyléčil z kurděj. Po uzdravení zůstal v Jižní Americe a na přání španělské koruny dál podnikal výzkumné cesty do Peru, Bolívie a Chile. Procházel hory a pralesy, sbíral vzorky rostlin a minerálů, mapoval naleziště nerostného bohatství a říční sítě včetně pramenů Amazonky. Roku 1796, po pětiletém cestování, se usadil v třetím největším bolivijském městě Cochabambě.

Zatímco Francií zmítala revoluce a starý kontinent válcovala napoleonská vojska, v Peru panoval klid a mír. Z Tadeáše se stal don Tadeo. Koupil menší statek se zahradou a zařídil v něm lékařskou ordinaci. Žil si dobře.

Cochabamba sice leží v tropickém pásmu, ale vzhledem k vyšší nadmořské výšce tam panuje věčné jaro. Země rodila obilí, jablka, švestky, hrušky i ořechy jako doma v Čechách, a přitom stačil pouhý den jízdy na koni, aby se Tadeáš ocitl v pralese, kde kvetly tropické květiny, nebo v údolí, kde se pěstovalo kakao, káva, bavlna či cukrová třtina. Jen kdyby domů nebylo tak daleko! „Když slunce ve Vídni zapadá, máme tu poledne, a když tam poledne jest, slunce tu vychází,“ stýskal si na velkou vzdálenost v dopisu rodině.

Domov mu scházel, z návratu však měl oprávněné obavy. Španělská koloniální moc se rozpadala. Myšlenky francouzské revoluce - volnost, rovnost, bratrství - rezonovaly i za oceánem, a slovo reforma znamenalo v očích Carlose IV. totéž, co vlastizrada. Když kapitán Malaspina po návratu upozornil na nesmyslnou koloniální krutost, skončil ve vězení.

Vědecké výsledky jeho expedice byly na dalších dvě stě let zapečetěny a světlo světa spatřily až v 90. letech minulého století. To se ovšem z nejnovějších a zcela zásadních objevů dávno staly archiválie...

Leknín pro královnu

Haenkemu bylo jasné, že rodný dům hned tak nespátří. Jako „upřímný a vděčný syn“ alespoň posílal stárnoucí matce značné částky peněz. Stále byl na královské výplatní listině, a tak podnikal výpravy do okolí Cochabamby. Při jedné z nich objevil v roce 1801 leknínovitou rostlinu s překrásnými bílými květy a obrovskými plochými kulatými listy.

„Sešel jsem se se slavným botanikem Haenkem v loďce na Rio Mamoré, velikém to přítoku Amazonského proudu, když jsme objevili v jednom z močálů řeky tak neobyčejně krásnou květinu, že při pohledu na ni Haenke na kolena klesl a Stvořiteli v mohutném svém údivu nejvřejejší díkuvzdání pronášel,“ napsal španělský páter, který tehdy botanika doprovázel.

Stejně jako spousta dalších Haenkeho objevů, ani tento nebyl ve své době zaznamenán. Teprve roku 1837 ustanovil anglický botanik John Lindley nový rod a leknín nazval na počest panovnice své země Victoria regia. Viktorie královská.

Podnikavý Haenke založil v Cochabambě botanickou zahradu a z bylin, které doma pěstoval, vyráběl léky. Mapoval místní minerální prameny. Zaznamenával zpěv ptáků v notách. Působil jako vládní komisař u kmene Chiriguanů. Kreslil obrázky z jejich života, sepisoval slovníčky místních dialektů. Z domova si nechával posílat hudební partitury - Bacha, Händela, Haydna, Mozarta, Myslivečka, Koželuha - a na verandě svého domu pořádal veřejné koncerty, při nichž hrál na klavír.

S vědeckým světem na starém kontinentu udržoval čilé kontakty. Do Evropy zasílal přírodniny i pojednání o životě jihoamerických indiánů - a při tom všem ještě stíhal sledovat novinky. V roce 1806, pouhých osm let od objevu vakcinace, očkoval jako první lékař v Latinské Americe proti neštovicím.

Kromě domu v Cochabambě vlastnil statky na několika místech Bolívie. Na ranči v Buxacaxei pěstoval bource morušového. Založil tam sklárnu, výrobu hedvábí a barvířskou dílnu. Zkoumal stříbrné doly v Potosí a uvažoval o těžbě stříbra na vlastních pozemcích.

Objevil chilský ledek - účinné přírodní hnojivo, ale také hlavní složku střelného prachu a zdokonalil technologii jeho výroby. Na statku v Taratě postavil továrnu na výrobu střelného prachu. „Město je výrobou domácí pyrotechniky proslulé dodnes. Utrhané prsty tam patří k nejčastějším úrazům,“ podotýká Vladislav Rogozov.

Mezi dvěma ohni

Táhlo mu na padesát a byl z něj vlivný a zámožný muž. Jenže časy se začínaly měnit. Na jihoamerickém kontinentu rostlo napětí mezi kolonizátory a bojovníky za svobodu kolonií. Don Tadeo se ocitl mezi dvěma ohni: jako důstojník španělského námořnictva pobíral pravidelný plat ve službách monarchie, jako člověk měl blízko k myšlenkám svobody. K jeho dobrým přátelům patřil jak cochabamský starosta, tak Esteban Arze, jeho soused z Taraty a jeden z vůdců odporu proti Španělům.

Střelný prach se v neklidné době stal strategickou surovinou. Hrál Haenke dvojí hru? Dodával ho monarchistům i povstalcům? Není to vyloučeno. V roce 1809 ho Španělé obvinili z neoprávněného pobírání financí. „Okamžitě se vraťte do Madridu!“ nařídil mu ústy místokrále z Buenos Aires španělský král Ferdinand VII.

„Nemohu odjet, můj zdravotní stav po pádu z koně to nedovoluje. Prosím o prodloužení pobytu alespoň na rok,“ žádal Haenke. Příčinou však zřejmě nebyl úraz, nýbrž rozvětvená rodina, kterou se mu nechtělo opustit. V té době už měl děti nejen se svou hospodyní Francescou, ale také s krásnou kečuánkou Sebastianou. „Jako člověk, který miloval život a hodně cestoval, měl zřejmě víc dětí na různých místech. Na svých statcích v Cochabambě a Taratě se také staral o několik sirotků, kteří přijali jeho jméno,“ podotýká Vladislav Rogozov.

Žádost o prodloužení pobytu byla zamítnuta. A měsíc nato propuklo povstání proti monarchii. V ulicích Cochabamby se bojovalo. Haenke měl na obou stranách blízké přátele, ale také nepřátele. Když revolucionáři nakrátko ovládli město, spolu se starostou zajali a uvěznili i dona Tadea.

Byl sice brzy propuštěn, ale jen proto, aby ho po potlačení povstání uvěznili pro změnu monarchisté. I ti ho záhy propustili, údajně kvůli špatnému zdravotnímu stavu. Svobody však dlouho neužil. 4. listopadu 1816 zemřel Tadeáš Haenke ve svém domě v Cochabambě tak náhle, že ani nestačil přijmout svátost církevní. Bylo mu 55 let.

Komu prospěla smrt?

Oficiální zpráva španělských úřadů konstatovala, že služební omylem podala donu Tadeovi namísto léku jed, po němž nastaly prudké křeče a vzápětí smrt. Mezi prostými lidmi však dodnes kolují divoké domněnky: Služka ho otráвила záměrně prudkým jedem zapečeným v oblíbeném kukuřičném moučnicku s pomerančovou marmeládou. Nebyla to služka, jedem mu posypali dezert agenti cochabamského guvernéra.

Přidal se k povstalcům, a otrávil ho ve vězení. Zemřel u přítele, který ho potají nechal pochovat pod klášterní chodbou, aby jeho duše našla po smrti věčný klid...

Jak uvedla rakouská badatelka Renée Gicklhornová v Haenkeho monografii z roku 1966, úmrtí mohla způsobit obyčejná cévní mozková příhoda. „To se dnes nedá s určitostí říct. Příčinou mohla být také ruptura aorty či infarkt. Nebo už zmíněná otrava. Je tam řada indicií, že smrt byla velmi náhlá a nebyl zájem ji vyšetřit. Monarchisté zabavili Haenkeho pozůstalost, dodnes se nenašla celá. Jeho úmrtí je navíc v matrice cochabamského kláštera zaznamenáno odlišným rukopisem než zápisy, které mu předcházejí a které následují,“ podotýká Vladislav Rogozov.

Zcela jisté není ani místo posledního spočinutí slavného botanika. „Původně byl pochován na hřbitově františkánského kláštera v Cochabambě. Když však v minulém století stavěli silnici, byl hřbitov zrušen a kosti skončily v ossariu. Renée Gicklhornová tam v šedesátých letech našla lebku s nordickými rysy, která mohla patřit Haenkemu. Ta je dnes pohřbena spolu s dalšími ostatky z kostnice v zahradě kláštera, místo označuje jen kříž na zdi,“ konstatuje Vladislav Rogozov.

Přestože pozemská pouť osvíceného českého rodáka skončila v bezejmenném společném hrobě, svět na něj nezapomněl. Jeho jméno je vyvedeno zlatým písmem - spolu s jednadsmadesáti jmény dalších významných osobností - pod okny Národního muzea v Praze. Kavárna v přízemí rodného domu v Chřibské nese název U Tadeáše a v patře je malé muzeum. Na Aljašce najdete ostrov Haenke Island a ledovec Haenke Glacier. Jedna z největších ulic v centru Cochabamy nese jméno Avenida Tadeo Haenke. A městem dodnes kolují legendy o zázračném lékaři a jeho nesmírném bohatství.

KNIHA: Půl století polotmy

Petr Žantovský

“Hřebejkovi, ale zdaleka nejen jemu, lze také do značné míry přičíst jeden zásadní handicap českého filmu daného období. Po roce 1989 se v kulturních a zejména mediálních kruzích uhnízдила představa, že tzv. tradiční herecké umění je špatné a je určeno na odpis, a je třeba je nahradit de facto nehereckými kreacemi amatérů z různých dobových spolků typu Sklep, Vpřed atd.

Od té doby se bezmála žádný český film neobejde bez stále stejnou stylizací předvádějících neherců typu Evy Holubové, Bohumila Klepla, Jiřího Macháčka atd. Falešné odmítnutí tradičního hereckého umění (odkojeného skvělými hereckými školami od Stanislavského po Michaila Čechova) znehodnotilo herectví jako klíčovou profesi.”

Doplním k tomu jenom tolik, že když přestává záležet na profesionálním zvládnutí řemesla, tak začnou rozhodovat jiné věci. Třeba politická angažovanost.

<http://www.pi-shop.cz/knihy/petr-zantovsky--pul-stoleti-polotmy/>

ZVLÁŠTNOSTI ČESKÉ POVAHY ANEB CO JSME NAKRADLI, NEVYDÁME

OKRÁDÁNÍ BLIŽNÍHO SVÉHO

Tomáš Krystlík

Český blud z druhé poloviny 19. století o oslabování rakouského císařství kradením a ničením obecního majetku, ignorováním a porušováním předpisů („vždyť jsou to zákony nám cizího státu!“) konvertoval po druhé světové válce do nebývalého okrádání nejen vlastního státu, nýbrž i bližních, zejména kdy kradoucí nezná okrádaného osobně. Za bolševické éry byly předpisy a zákony Čechy více než v minulosti ignorovány, protože stát nestačil jejich porušování postihovat. To se ještě zhoršilo po pádu bolševismu.

Kdo by chtěl protestovat, necht' najde a jmenuje v ČR pohostinství, kde se hostům dostává správné míry

čepovaného piva! Česká, minimálně od poloviny 20. století již dědičná genetická česká vlastnost velí Čechům okrádat bližního svého, pokud ho člověk nezná osobně, tedy i šenkýřům okrádat hosty na míře čepovaného piva. Musejí takto okrádat i osoby, ke kterým mají přátelský vztah, aby si někdo z hostů nevšiml rozdílných měr. Reklamovat míru piva se v Česku nevyplácí, protože pak vám mohou přinést pivo dolité zvětralými zbytky, z nádobky zachycující odkapané tekutiny nebo zušlechtěné plivancem pana výčepního či jeho močí.

Metoda známá z bolševické éry, namáčení salámů a šunek přes noc do vody, aby druhý den více vážily, a tak prodávat i vodu z vodovodu jako masný výrobek, je dnes při šíři prodáváného sortimentu relativně pracná a nevyskytuje se už tak často.

Pečivo se ale i nadále vesele nedopéká – ušetří se tím hodně na energii a Češi si na nekvalitní pečivo zvykli, ba je nedopečené vyžadují, zaměňujíce jeho měkkost za čerstvost.

Co zmizelo zcela vlivem moderních vah v prodejnách, je okrádání na váze a následně i na nesprávně vypočítané ceně, neb váha sama cenu spočte a vytiskne. Čtenářům se nechává na vůli, aby na další obdobné případy nepoctivosti přišli sami.

Míra porušování zákonů v postkomunistické éře, jak výše poznamenáno, oproti bolševické značně zesílila, úřady, policie a justice nejsou s to zjednat pořádek a zavést poměry blízké západoevropským. Pro návštěvníky z ciziny je nepřehlédnutelná a nápadná symbióza ignorování předpisů českými řidiči a současně vyžadování jejich dodržování týmiž po jiných. Tedy neignorují předpisy všichni řidiči jako například v jižní Itálii, takže jízda po českých silnicích je velmi nebezpečná. O rozsahu a způsobech kradení v Česku varují baedekry i cizojazyčné vývěsky v prostředcích veřejné dopravy ČR. Varování v češtině chybějí, jsou zbytečná, protože každý Čech si pravidlo „co Čech, to zloděj“ uvědomuje, i když to veřejně většinou popírá.

NÁRODNÍ OCHOTNICTVÍ

Existuje i další ryze česká specialita. Historik Jan Tesař píše: „V žádné jiné kultuře nemá divadlo, herci atd. takové místo. Zákon divadla určuje českou kulturu. Česká kultura, ale vůbec národní život se do divadla stylizují. Národní život není primárně autentický: národ sebe sama přehrává na prknech, a v tom je začátek veškerých kvazi.“ [Tesař 2000]

Češi si přehrávají ve formě například lapidária bitvy u Lipan, dioramy boje Pražanů se Švédy na Karlově mostě a různými divadelními inscenacemi nebo happeningy dějinné události, které jim coby důležité, klíčové vsugerovali čeští buditelé, historici, a tím se utvrzují v mýtech o vlastní historii. Dalším důsledkem téhož jsou velmi oblíbené úvahy nad smyslem života pronášené herci, spisovateli, což jinde v Evropě mimo satirická kabaretní vystoupení prakticky neexistuje.

To vše má pro české počínání závažné důsledky. Například, proč bojovat s druhou vlnou covidu-19, když Češi již své vítězství nad ním odehráli v první vlně před objektivy televizních kamer a stali se best in covid minimálně alespoň v Evropě? Podle všeobecného mínění Čechů, se národ sice k obdobnému vzepětí proti epidemii jako v první vlně může snadno vrátit, ale převládá názor, že český národ již světu ukázal, že když chce, tak to dokáže, a tudíž právě proto už chtít nemusí. „Proč se snažit, když po první vlně epidemie k nám celý svět tak obdivně vzhlíží? Když jsme se sami prohlásili po první vlně best in covid na celém světě, tak u toho zůstaňme a skutečnost, že v druhé vlně jsme worst in covid na celém světě, ignorujeme!“

Obdobně předtím v mnichovské krizi 1938 Češi celému světu podle svého vlastního přesvědčení jasně ukázali, že byli odhodláni bojovat, ale byli spojenci zrazeni, a tak se tedy šlechtěně obětovali pro zachování míru v Evropě. Následkem toho klást odpor okupantům jako v jiných obsazených zemích Evropy již nemusejí, stačí jim jen vyčkat, až jim jiné státy vybojují svobodu.

Pokud je v době epidemie libo humanitární sbírku, děkovný koncert, tak takové věci Češi nemají problém zorganizovat, ale k pár týdnů trvajícím racionální spolupráci, která je skutečným politickým výkonem společenství, k tomu se již neodhodlají. SARS-CoV-2 je jinde v Evropě společný nepřítel, který spojuje. Ne tak v Česku.

Pro Čechy je snadnější uspořádat pouliční kostýmované představení dobývání budovy rozhlasu v Praze za Pražského povstání 1945, repliky historických bitev proti Prusům 1866 nebo potyček z druhé světové války s příslušnými zbraněmi a bojovou technikou, národní oslavy sportovních vítězství či mohutné výroční připomínky událostí listopadu 1989 na Národní třídě v Praze než přistoupit k nějakému rozumově zdůvodněnému a hlavně potřebnému společnému úkonu. Po skončení první vlny epidemie Covidu-19 byli schopni uspořádat jen slavnostní žráci tabuli pro několik set lidí na Karlově mostě. Všechny výše uvedené činy a postoje jsou typické projevy nevyzrálosti, infantilnosti českého národa. Bohužel.

ČAS PRO ZMĚNU ZÁSTAVY?

Češi odcizili část ruského imperiálního pokladu a rabovali v letech po první světové válce Sibiř. Masaryk za první světové války malverzoval obrovské finanční prostředky. Ozbrojení sokolové systematicky obírali české vojáky v rakouských uniformách vracející se po válce z fronty přímo na nádražích o vše, co mělo nějakou cenu. Pozemková reforma po první světové válce sice poněkud vybočovala z českého zvyku kradení zcela bez náhrady, protože části majitelů se za zabavenou půdu vyplácela 1/3 ceny předválečné, nikoliv z mnohem vyšší současné. Zato však 98 % půdy dostali lidé, u nichž byla příslušnost ke státopornému národu československému stvrzena úřadem. Masaryk šel příkladem, nechal vyvlastnit zámek v Lánech a sídlo v Topolčiankách (zámek v Lánech nakonec jeho majitelé státu pod hrozbou vyvlastnění prodali značně pod cenou). Češi v protektorátu vykrádali byty židů dřívě, než stačili dojít na roh ulice a dostavit se na shromaždiště k transportu do Terezína. Arizovaný majetek Češi židům po válce nevrátili a většinu z nich vyhnali ze země i s domácími Němci. Po druhé světové válce pomocí dekretů promptně zbavili majetku československé Němce a Maďary, vyhnali je a jejich majetek z větší části během dvou let rozkradli. Druhá pozemková reforma hned v roce 1945 vyvlastňovala již bez jakékoli, byť symbolické, finanční náhrady. Znárodnění 1945 proběhlo formálně za úhradu, jejíž výše ale nebyla nikdy stanovena, natož vyplacena. Vyvlastnili zbylý majetek české šlechtě, viz Lex Schwarzenberg, Lex Lichtenštejn. Češi utajili i naprostou většinu zanechaného německého zahraničního majetku, takže reparace neoprávněně čerpali na úkor ostatních sedmnácti válkou poškozených států. Obírali o majetek živnostníky, aby je po převzetí moci bolševiky o něj připravili zcela. Okradli o majetek církve. Pak si důsledně přivlastňovali ještě před vnesením odsuzujícího rozsudku hmotné statky emigrantů, v době normalizace pomocí paragrafu vloženého do občanského zákoníku. Po roce 1989 se někteří zmocnili majetku z kuponové privatizace skupováním podílů od obyvatelstva, posléze i tunelováním. Češi inkasovali odškodnění za pracovní nasazení za války v Německu, ačkoliv na rozdíl od všech ostatních nasazených na práci měli stejná práva a povinnosti jako Němci, stejné platy, stejnou dovolenou plus dny navíc na cestu za rodinou, na rozdíl od Němců dostávali odlučné a nemuseli odvádět příspěvky německým organizacím.

Češi dovedou krást přímo skvěle. A okradou kdekoho. Z uvědomění si výše vylíčených fakt vyvěrá zákonitě i obava z toho, že by museli snad něco z nakradeného vrátit, kdyby se dekrety prezidenta republiky zrušily. Nastal tudíž nejvyšší čas změnit nápis na prezidentské standartě z „Pravda vítězí“ na „Co jsme nakradli, nevydáme!“

Schrödinger? Nemravník. Zavrhnout!

Dublinská historická aula přišla o jméno a portrét významného kvantového fyzika, jenž v ní kdysi přednášel o životě. Začátek řetězové reakce?

Autor: Dagmar Gregorová

V únoru 1943 se ve velké přednáškové sále Fitzgeraldovy budovy na historické univerzitě Trinity College (1592) v irském Dublinu uskutečnila série tří přednášek na téma *Co je život?* Téma v té době poutavější, než ho vnímáme dnes. O fenoménu života z pohledu genetiky a fyziky k plnému sálu mluvil prominentní fyzik, nositel Nobelovy ceny, Erwin Schrödinger. Tyto přednášky byly motivací ke vzniku knihy *Co je život? Duch a hmota* (recenze zde). První vydání pod názvem *What Is Life?* s podtitulem *With an Epilogue on Determinism and Free Will* vydalo nakladatelství Cambridge University Press v roce 1944.

S jménem rakouského teoretického fyzika, který významně přispěl k vlnové teorii hmoty a dalším základům kvantové mechaniky, je spjata nejen diferenciální rovnice popisující vlnovou funkci kvantově-mechanického systému, nebo kočka, jež je v myšlenkovém experimentu zároveň živá i mrtvá do okamžiku, než otevřeme box, v kterém je zavřená. Podle Schrödingera je například nazvaná každoroční veřejná přednáška v podání některého z významných vědců. Již po 27 let ji pod názvem The Schrödinger Lecture organizovala Královská univerzita v Londýně (Imperial College London). Bude i letos? - toť otázka. Jméno jednoho z nejvýznamnějších fyziků totiž vyvolává v části aktivizmem motivovaných mladých Irů – a snad zatím jenom Irů – nevoli až odsouzení. Jejich nátlak vedl k přejmenování v úvodě zmíněného historického přednáškového sálu, kde Nobelovkou oceněný kvantový fyzik před 79 lety vysvětloval biologicko-fyzikální podstatu života a který na jeho počest po desetiletí nesl název Schrödinger Lecture Theatre. Nyní ho však najdete pod označením Physics Lecture Theatre a na zdi chybí vědcův portrét. Na otázku „proč“ nabízí odpověď článek *Jak se Erwin Schrödinger v Irsku oddával svému "Lolita komplexu"* (*How Erwin Schrödinger indulged his 'Lolita complex' in Ireland*), zveřejněném loni, 11. prosince, deníkem Irish Times

Ze stručného vysvětlení, že Lolita komplex označuje sexuální touhu po teenagerkách, lze vytušit, že zmíněná stat' představila Schrödingera jako sexuálního predátora zaměřujícího se na mladé studentky. Vědcovy nevěry a prohřešky v jeho soukromém životě nebyly dobře strážným tajemstvím ani za jeho pobytu v Dublině, spíš opak je pravdou. Ale jen ti, co se dopodrobna zabývali jeho životopisem a měli k dispozici alespoň kopii asi dost intimního deníku, mohou posoudit, jestli nedávno zveřejněné informace jsou objektivní a přinášejí doposud neznámé fakty. Ať je to tak, nebo tak, novinové řádky vyvolaly výrazně emocionálně umocněnou reakci vyzývající k zatracení alespoň jména Erwina Schrödingera, když po něm samotném již nelze hodit kamenem.

Rozšíří se tato ostrakizace z irského Dublinu do světa? Bude se vědcovo jméno eliminovat všude, kde to na rozhraní vědy a civilního života půjde? Co třeba Schrödingerův kráter a Schrödingerovo údolí na Měsíci? Nebo Schrödingerova medaile udělovaná každoročně některému významnému teoretickému nebo výpočetnímu chemikovi? Nebo Ceny Erwina Schrödingera – jedna udělována Rakouskou akademií věd, druhá německou Helmholtzovou společností? Co když se 61 let po smrti velikána fyziky odrazu někdo vzpomene a „pochopí“, že přece vyznamenání výjimečných vědeckých výsledků nemůže být spjata s jménem sukničkáře?!

Budeme nyní, v době relativizování tradičních hodnot, volných vztahů mezi různými pohlavími a otevřenou propagací kromě jiného i polyamorie, odsuzovat prastaré hříchy víc než konzervativní, silně katolická irská společnost v minulém století? Povýšíme tím morálku například současných studentů? Co jim dělá a hlouběji zůstane ukotveno v hlavách, když v souvislosti se Schrödingeringem propletete

složitě fyzikální poznatky, jimiž vědec přispěl k pochopení subatomárního světa s informacemi o jeho nečestném partnerském životě? A co třeba Einstein a jeho vztah k manželce Milevě, k jejich dvěma synům, k milence a pak sestřenicí, s nimiž udržoval milostný kontakt i v manželství? A to si na jeho štěstí a na rozdíl od Schrödingera nevedl dnes veřejný deníček s intimními poznámkami.

U Einsteina by dnešní, bezpochyby morálně křivější čistí novináři, aktivisté a ti, co o názvech, obrazech, bustách, památkách apod. rozhodují, měli k seberealizaci ještě širší pole působnosti – jenom těch ulic, ústavů, škol, budov, ocenění...! A co tak proklepnout intimní život bohatých mecenášů, jejichž jmény se hrdí řada institucí?

Ne, Schrödinger nebyl nijakým svatouškem, ale jeho dnešní odsouzení nepřidá nám, natož naší době na morálnosti. Morálku stěží vyextrahujeme od spravedlivosti s jejím imperativem – všem stejným metrem.

Jednoduchý hrob Erwina a Annemarie Schrödingerových v Tirolském Alpbachu. Manželství přetrvalo až do fyzikova skonu. Nápis na spodní tabulce je kopie Schrödingeringem napsané filozofické úvahy.

Přepis textu na tabulce Schrödingerových náhrobku „Denn das, was ist, ist nicht, weil wir es fühlen./ Und ist nicht nicht, weil wir es nicht mehr fühlen./ Weil es besteht, sind wir und sind so dauernd./ So ist denn alles Sein ein einzig Sein./ Und dass es weiter ist, wenn einer stirbt, /Sagt dir, dass er nicht aufgehört zu sein. (Erwin Schrödinger, 1942)“

Překlad: *Neboť to, co je, není proto, že to cítíme, /A není to proto, že bychom to již necítili. / Protože to je, jsme my a přetrváváme (jsme tak stáli). / Takže pak býtí všeho býtím jednotlivce. / A že to existuje dál, když někdo zemře, / Řekni si, že on nepřestává být.*

(Jinými, nepoetickými slovy: existence či neexistence skutečnosti není závislá od našich smyslů a my existujeme a přetrváváme díky existence skutečnosti. A to, že tato existuje, determinuje býtí jednotlivosti (jednotlivce). A protože skutečnost pokračuje, i když někdo umře, řekni si, že on existovat nepřestal.)

Taková zvláštní soudkyně

Petr Homola NevPes

Ketanji Brown Jacksonová je od 7. dubna 2022 nově zvolenou soudkyní Nejvyššího soudu USA. Senát Kongresu nominaci Josepha Bidena potvrdil poměrem hlasů 53 ku 47, a tak mohlo dojít na splnění Bidenova slibu, že novým představitelem nejvyšší americké spravedlnosti, bude černoška.

V senátním Výboru pro soudnictví dopadlo hlasování 11:11, tedy přesně podle stranické příslušnosti členů výboru. Jacksonová od počátku července nahradí v úřadu odstupujícího liberála Stevena Breyera (83). Poměr sil na konzervativním Nejvyšším soudu USA tak zůstává nezměněn (6:3, resp. 5:4, podle toho, zda předsedu soudu, Johna Robertse, považujete za konzervativce, či liberála).

Republikáni pro?

Na úvod bychom měli určitě zmínit republikány, kteří se v levicové aktivistce Jacksonové zhlédli natolik, že „výběrové řízení“ na nejlepšího právníka v zemi zúžili na výběr nejlepšího levicově orientovaného právníka afroamerického vzezření. Pro hlasoval senátor z Utahu, Mitt Romney, dále pak Lisa Murkowská z Aljašky a nakonec Susan Collinsová z Maine. Každý z nich měl pro svou volbu samozřejmě super pádné důvody.

Republikán Romney na své senátní prezentaci 4. dubna uvedl, že uchazečka Jacksonová je „kvalifikovaná právníčka a čestná osoba“. Může si takové řeči dovolit, neboť volby Romneyho čekají až v listopadu roku 2024 a je také pravděpodobné, že vzhledem k svému věku, kandidovat už nebude.

Politická kontinuita senátora Romneyho (75) je na republikánské poměry až nevídaná – hlasoval v obou případech pro odsouzení prezidenta Donalda Trumpa a byl od počátku jeho nekonečným kritikem. Romney

byl také prvním senátorem v dějinách Spojených států, který hlasoval pro odsouzení prezidenta ze své vlastní strany.

V prvním Trumpově impeachmentu za zneužití pravomoci (2019 – 2020) odůvodnil své hlasování slovy, že šlo o „možná nejhrubší a nejničivější porušení úřední přísahy, jaké si dokážu představit“. V druhém pokusu o odvolání Trumpa z ledna 2021, kde mu bylo dáváno mj. za vinu podněcování k povstání, mormon Romney řekl: „... Trump podnítl povstání proti Kongresu tím, že využil pravomoci svého úřadu, aby na 6. ledna svolal své příznivce do Washingtonu a vyzval je aby pochodovali na Kapitol během sčítání volebních hlasů ...“

Senátorky Murkowská s Collinsovou jsou v podstatě podobného politického smýšlení, jako Romney a fandí inkluzivním snahám progresivistů protlačovat na důležitá místa státní správy exotické představitele různých extremistických politických proudů.

Demokratický senátor Richard Blumenthal z Connecticutu na hlasování těchto tří republikánů v otázce nominanta Jacksonové ocenil, že „celkově se republikáni chovali s velkou důstojností a respektem“. Nutno však podotknout, že Jacksonová by byla zvolena i bez hlasů těchto tří republikánů neboť demokraté byli v názoru na tuto novou adeptku na post soudce Nejvyššího soudu naprosto jednotni a spolu s hlasem viceprezidentky Kamaly Harrisové mají v Senátu Kongresu sice nejtěsnější, ale přeci jenom většinu.

Hříchy z minulosti

Vedle zřejmé levicové politické orientace, připomněli republikáni Jacksonové při jejím senátním grilování také její rozhodnutí z minulosti, když působila jako federální soudkyně Okresního soudu Spojených států pro District of Columbia (2013 – 2021) a poté u Odvolacího soudu pro obvod DC (2021 – dosud). Souběžně a výkonem soudcovské úřadu působila také jako místopředsdkyně Komise pro rozsudky (United States Sentencing Commission), což je celkem pro nás zvláštní federální instituce výkonné moci, která má za cíl sjednocovat rozsudky (zejména výši trestů v trestním řízení) federálních soudů systémem směrnic.

Komise vznikla v roce 1984 na základě tzv. Komplexního zákona o kontrole kriminality (Comprehensive Crime Control Act), což byla republikánská iniciativa reagující na neexistenci pravidel pro udílení trestů v rámci rozhodování federálních soudů. Do té doby soudci těchto soudů mohli udílet v zásadě libovolné tresty. Zákon podepsal prezident Ronald Reagan.

Sedm členů Komise jmenuje prezident na šestileté funkční období. Jacksonová v Komisi působila od února 2010 do prosince 2014.

Součástí Komplexního zákona o kontrole kriminality, byl i zákon o reformě trestů. Jak již bylo řečeno, Komise stanovuje obecná pravidla pro udílení trestů ve federálním trestním řízení. Celá, původně liberální iniciativa, si prošla devítiletou graviditou, když úplně původně šlo o návrhy, které v podstatě měly zmírnit federální tresty. V průběhu kongresového vyjednávání však došlo k transformaci a iniciativu převzala Republikánská strana. Potřeba této Komise pak vznikla pro změnu na popud liberálů, kteří tím chtěli reagovat na technologický pokrok, zejména po rozmachu platebních karet a elektronických plateb. Ve své době (1975 – 1984) měl tento balík zákonů podporu napříč Kongresem a nikdo nahlas nepřemýšlel o tom, že Komise může v budoucnu reagovat na módní trendy na straně liberálů. Ti dnes Komisi využívají k zmírňování trestů v oblasti drogových a sexuálních deliktů, které se jim nezdaří tak společensky nebezpečné (útočí totiž na pro ně druhotný zájem – na lidskou důstojnost).

Dealeři na svobodu!

Funkce v Komisi byla Jacksonové ušitá na míru, v roce 2011 prohlásila, že tresty za držení a distribuci cracku, jsou příliš vysoké a snížila všem odsouzeným tresty o tři roky („protidrogové zákony jsou příliš tvrdé a zvláště nespravedlivé vůči černochům“).

Spravedlnost v podání Jacksonové přinesla propuštění dvanácti tisíc vězňů a zaplavení ulic drogovými dealery. Situace se vyhroutil poté, kdy Jacksonová na obhajobu svého záměru propustit takové množství kriminálních najednou, prohlásila, že je úplně jedno, kdy budou tito lidé propuštěni.

Američtí právníci Jacksonové vytykají přílišnou shovívavost v jejím rozhodování, přičemž ona sama se brání tím, že není možné nad těmito lidmi jen zlomit hůl („zamknout a zahodit klíč“) a myslet si, že je problém vyřešen. O tři roky později, v roce 2014, proto rozšířila svou „amnestii“ na další drogové trestné činy a umožnila tak předčasné propuštění dalším cca 31 tisícům zločinců, včetně těch, kteří drogový zločin spáchali se zbraní. Těch bylo propuštěno okolo sedm a půl tisíce.

Hromadné propuštění tak vysokého počtu zločinců v krátkém čase přineslo zahlcení probační služby, která se o stará o lidi přicházející z výkonu trestu. Hlavní probační úředník pro Western District of North Carolina k rozhodnutí Jacksonové prohlásil, že: „Policie tvrdě pracovala, aby tyto lidi dostala pryč, a kvůli tomu klesla kriminalita.“ Tato jejich nebezpečná práce byla naprosto zbytečná, do roka vězňice přivítaly 35% z těchto předčasně propuštěných a dvě třetiny z nich spáchalo násilný trestný čin, včetně vražd, znásilnění a jiných ohavností.

Amnestie se zřejmě úplnou náhodou dotkla i strýce Jacksonové, Thomase Browna (vězeň číslo 15854-004). Ten si od roku 1989 odpykával doživotní trest na Floridě, který se týkal držení kokainu a obchodování s ním. Doživotní trest si vysloužil pro trojnásobnou recidivu – potřeť byl zadržen s čtrnácti kilogramy kokainu (předtím to byl heroin a úplně poprvé 20 gramů marihuany).

Jacksonová staršího bratra jejího otce dobře znala, pohyboval se v jejím okolí od dětství, pokud tedy zrovna nebyl ve vězení. A tak nebylo nic zvláštního na tom, když Barack Obama, dva měsíce před skončením svého mandátu snížil trest i strýci Jacksonové. V roce 2017 byl pak ve svých 78 letech propuštěn a rok poté zemřel. Že za jeho propuštěním stála právě Jacksonová, pochybuje málokdo.

Problém skutečně nespočívá v propuštění jednoho vysloužilého drogového dealera nad hrobem. Jde o principiální otázky trestu. Mezi ně patří spravedlivý trest. Ten spočívá vždy v individuálním zkoumání prohřešku a udělení trestu podle obecných pravidel. A právě jen aplikace obecných pravidel, která platí pro všechny, udělají z trestního řízení spravedlivý proces se spravedlivým výsledkem. Pokud by prezident Obama zkrátil trest všem odsouzeným, kteří do roka po propuštění zemřou, pak by šlo o spravedlnost. V tomto případě šlo o nespravedlnost.

Kdy začíná život?

Republikánský senátor John Kennedy z Louisiany se 22. března zeptal při večerním slyšení Jacksonové, „kdy začíná ústavní ochrana života – kdy podle vás život začíná?“ Jacksonovou otázka evidentně zaskočila, usmála se a odpověděla, že neví ... A pak vyprávěla něco o tom, že její náboženství (?) nikdy nehrálo úlohu při jejím soudcovském rozhodování.

To je vskutku zajímavá odpověď, zvláště proto, že Jacksonová musela předpokládat, že se jí na otázky spojené s potraty budou republikáni při grilování ptát. A pokud to nepředpokládala, musí vědět (vím to i já, a to soudcem Nejvyššího soudu Spojených států být ani nemohu), že Nejvyšší soud čeká v příštím roce generační rozhodování o platnosti přelomového rozhodnutí známého jako Roe v. Wade, které v USA zlegalizovalo potrat. Ze strany senátora Kennedyho nešlo o řečnickou otázku, šlo o otázku směřující k postoji adepta na funkci soudce Nejvyššího soudu k otázkám lidského života. To přeci není banální otázka, která může u racionálně uvažující osobnosti vyloučit trapný úsměv a rozpaky. Naopak, jde o principiální status každého Američana.

Nepřiměřenou míru empatie a přehnanou shovívavost mohli Američané u Jacksonové registrovat při udílení trestů Leu Weekesovi, který v roce 2010 znásilnil svou 13-ti letou neteř. Za svůj skutek byl

tehdy odsouzen k 16 měsícům s podmíněným odkladem na 4 roky.

V průběhu podmínky se však zjistilo, že úmyslně nepravdivě uvedl svou adresu pobytu. Byl tedy obžalován z porušení podmínky a soudce Jacksonová měla rozhodnout o výši jeho trestu. Žalobce navrhol trest odnětí svobody na 24 měsíců neboť, jak tvrdil, místní komunita, včetně policie o něm vůbec nevěděla, a mohl tak vykonávat nerušeně práci v mateřské školce. Druhou přitěžující okolností pro navrhovaný vyšší trest, byla skutečnost, že součástí původně uděleného trestu, byla zvrhlíková evidence v registru pedofilů po dobu 10 let, což se chybně uvedenou adresou pobytu zcela minulo účinkem.

Jacksonová se při stanovování výše trestu ukázala jako nenapravitelný optimista a udělila Weekesovi mimořádně nízký trest v délce 12 měsíců. Weekes se jí po propuštění odvděčil po svém – znásilnil svou švagrovou. (Té však v průběhu soudního řízení daroval 2.500 dolarů a ona svou výpověď změnila a on byl osvobozen.)

Další ukázkou ze soudcovské práce Jacksonové měly být případy s dětskou pornografií, ve kterých až nápadně často udělovala tresty ve spodní hranici sazby, či je mimořádně snížila i pod zákonnou hranici. Má jít o osm případů z doby, kdy působila, jako okresní soudkyně pro DC. Soudkyně Jacksonová udělené mimořádně nízké tresty vysvětlila, že „trestání dětské pornografie považují za zastaralé a příliš přísné“ a řídí se vlastní analýzou trestných činů držení nebo šíření dětské pornografie.

O tom, proč a komu udělila nízké tresty spojené s dětskou pornografií se dočtete **zde** – tyto nechutnosti přepisovat nemohu.

Republikánský senátor Ted Cruz z Texasu jí označil za extrémistku a jeho stranickákolegyně Marsha Blackburnová z Tennessee se na Twitteru svěčila, že se mají Američané nač těšit, žesoudkyně Jacksonová „bude ústavu vykládat optikou progresivní ideologie“.

Republikán z Missouri, Josh Hawley, vystihl podstatu soudcovského přehmatu Jacksonové možná nejlépe: „Pedofilie není fikce, nebo konspirační teorie. Na internetu jsou desítky milionů obrázků dětí v situacích, ve kterých je žádný rodič nechce nikdy vidět. Jakékoliv shovívavost vůči pedofilii je zlo.“

Ale nejdále asi zašel republikánský senátor Lindsey Graham z Jižní Karolíny. Ten Jacksonovou označil za politika (ne tedy za soudce).

Poněkud tragikomicky vyzněla podpora Josepha Bidena, který chtěl, aby Nejvyšší soud byl výkladní skříň Spojených států amerických. To se mu v souvislosti s nominací Ketanji Brown Jacksonové nejspíš podařilo – vyhověl extrémní levici, a o to i přesto, že měl po ruce celou řadu skvělých i černých právníků, kteří by získali jistě více, než jen tři hlasy zrádců z řad Republikánské strany.

Proč jsou ruští vojáci brutální

Karel Hvížďala NevPes

Řada autentických záběrů z Ukrajiny, viz například záběry CNN, na nichž ruští vojáci u Kyjeva vraždí zezadu dva neozbrojené civilisty a rabují v jejich autosalonu, ukazuje na brutalitu okupantů na Ukrajině.

Odhlédneme-li od psychologických důvodů, které hovoří o mixu stresových situacích a frustrací, z nichž nejčastějším rysem je tzv. zástupné zabíjení, kdy oběť v očích pachatele reprezentuje viníka, který zabil či zmrzačil jeho kamarády. Jako další důvod se uvádí odosobnění nepřítele, to znamená útočení jen na dané souřadnice či kvóty, aniž obsluha ví, kam bomby či rakety dopadají. A pak k tomu přistupuje propaganda, která před začátkem tohoto konfliktu léta budovala odlidštěný narativ o Ukrajincích jako fašistech.

S dalším vysvětlením přišel nedávno německý deník Frankfurter Allgemeine Zeitung, který došel k závěru, že nejbrutálnější ruští vojáci pocházejí z deprivovaných vzdálených regionů Dálného východu nebo z centrálního Ruska.

Redaktoři FAZ vyzpovídali jednoho ruského vojáka ze

Sachalinu, kde podle něj násilí patřilo v devadesátých letech k běžným praktikám. Místní lidé rychle zchudli a společnost se rozpadla do různých sociálních tříd, což vyvolalo velkou nevraživost a nenávisť. Když rodiče tohoto vojáka si koupili japonské auto, někdo ho v noci přímo před jejich domem zapálil.

Vypuknutí násilí změnilo řeč i komunikaci v médiích. Slovník začal být obscénní i v novinách, rozhlase a televize byla plná násilí, které se stalo normalitou. Pro část obyvatel Sachalinu se zabíjení stalo součástí vlivových sfér a byznysu. Na Sachalinu je velké nerostné bohatství a bylo se o co dělit: o uhlí, plyn, ropu a ryby. Někteří se zabíjeli navzájem jen proto, že léta nedostali žádnou mzdu, jiní se zabíjeli pro zábavu a z radosti z násilí. I průmysl na tomto ostrově začal krachovat. Mohl za to i stoupající alkoholismus a drogy, které konzumovaly i děti. Zpovídaný voják se redaktorům přiznal, že již ve třinácti letech kouřil hašiš s konopím a acetonem. A jeden z jejich přátel, který pracoval u policie, kdykoliv je přišel navštívit, měl na sobě neprůstřelnou vestu, samopal Kalašnikov a pistoli Makarov. Jednou dokonce na něj zamířil nabitou pistolí, bratr mu srazil zbraň a v obývacím pokoji u nich doma je dodnes díra po kulce. Násilná smrt patřila na Sachalinu k dennímu životu. Když jednou vypadl z okna v našem domě mladý kluk, vyprávěl zpovídaný voják, zůstal ležet na ulici a lidé chodili kolem a nikdo si ho nevěšiml. Sanita přijela pozdě.

A protože z takového místa není možné odejet, chybí peníze, které nelze nikde vydělat, využívají mladí válku jako příležitost opustit Sachalin, jenže jedinou životní dovednost, kterou mají, je násilí.

Ale i citlivější Ukrajinci trpí, časopisu The Economist se jeden voják přiznal, že se bojí, že mu zabíjení rozežere duši.

Dnes je všechno sice na Sachalinu jinak, ale není to podle zpovídaného vojáka o moc lepší. Bandité se dali k policii, policie se chová jako bandité a ti všichni tam ovládají byznys, nebo se stali politiky a poslanci a považují násilí za sociální normu.

Vydavatel. Ono to může být i všechno jinak Existuje tzv Stanfordský experiment (někdy se říká efekt Lucifer), který je uváděn v sociální psychologii. Pokus vedl Philip Zimbardo v roce 1971. Experiment šokoval tím, jak rychle začali dozorcí mučit a ponižovat vězně. Po šesti dnech ho Zimbardo předčasně ukončil. Stanfordský vězeňský experiment si získal ohromnou publicitu a ze svého autora udělal pravděpodobně nejslavnějšího amerického psychologa.

Nedávno se ale objevily nové informace, které některé známé momenty experimentu ukazují v jiném světle. Americký novinář Ben Blum uveřejnil na blogovací platformě Medium velký článek, který obsahuje mimo jiné rozhovor s jedním z účastníků experimentu, tehdy studentem a dnes forenzním psychologem Douglasem Korpim. Zimbardo údajně manipuloval s dobrovolníky. Jeden z nejkrutějších dozorců, Dave Eshelman, se později přiznal, že svoje sadistické chování jen hrál – stejně jako svůj jižanský akcent. V obou případech mu zřejmě pomohlo to, že herectvím se zabýval od střední školy. Bral to prý „jako nějaké cvičení v improvizaci“, Blumovi v rozhovoru řekl, že „prostě chtěl přispět k úspěchu experimentu“. Takže bůhví, co je pravda a co ne.

Jinak jsem se dočetl, že zde byl zde i pokus - Milgramův experiment - kdy na jedné straně okna – skla byli herci, kteří hráli role, že při mučení trpí a na druhé straně stáli studenti, kteří je měli potrestat elektrickým proudem, dokonce rozhodovali kam elektrody připojit. Kolem šedesáti procent těchto studentů, i když před pokusem se tvářili jako lidumilové a dokonce i testy ukázali, že jsou proti násilí a mučení, začalo, když jim byla dána příležitost, vynalézavě trápit „oběti“.

Zajímavé je, jak velké množství inteligentních lidí, do kterých byste to neřekli, a oni by to často o sobě také neřekli, když je jim dána příležitost, podlehnou a začnou se vyžívat v mučení lidí. Čím inteligentnější jsou, tím jsou vynalézavější v různém mučení a trápení druhých.

Tajemství slavných rodin: Zátkovy lidé milovali, komunisté nenáviděli

Petr Kubát iDnes

Když vyslovíte jméno tohoto rodu, vybaví se všem těstoviny. Zátkové ale byli u většiny významných jihočeských událostí, u těch kulturních, podnikatelských i politických. Čtěte první díl seriálu o slavných rodinách, které mohou inspirovat.

Před sto lety se říkávalo: „Co Rieger pro národ český, to Zátka pro Čechy budějovické.“ Politik August Zátka stál třeba u založení městského pivovaru nebo továrny na smaltované nádoby. Budějovičtí obyvatelé milovali i jeho otce Hynka, podnikatele a politika. Když v březnu 1886 zemřel, vyrazilo do ulic 12 tisíc lidí se slzami v očích.

Při procházce Českými Budějovicemi dodnes na Zátky narazíte téměř na každém kroku. Zátkovo nábřeží, Zátkův dům. „Nevím o jiném rodu, který by takto poznamenal celé město,“ tvrdí Leoš Nikrmajer, historik Jihočeského muzea.

Historie rodu sahá do 17. století, kdy se v pramenech objevuje usedlost U Zátků v Kamenném Újezdě. Později rodina přesídlila do Velešína. Tam přišel na svět v roce 1808 Hynek. Jeho matka Markéta přiměla muže Matouše, aby se přestěhovali v roce 1813 do Budějovic, kde chtěli dětem poskytnout vyšší vzdělání.

Zabydleli se poblíž hlavního náměstí, kde si zařídili obchod s obilím. Hynek vystudoval gymnázium a začal pracovat jako státní úředník. Později neúspěšně žádal i o povolení soukromě studovat práva, nakonec se soustředil na podnikání. Využil výhodné polohy Budějovic, založil obchod se solí, zemědělskými plodinami a sádrou, věnoval se i produktům z mouky.

V Březí u Boršova nad Vltavou vybudoval v roce 1869 první strojní mlýn na jihu Čech. Zakoupil několik usedlostí ve vesnici Libníč, kde vytvořil rodinný velkostatek. „Chtěl zde dolovat tuhu a zavést vodovod, ale ani jedno se pro nezáměr místních obyvatel neuskutečnilo,“ líčí Šárka Vošická v diplomové práci o rodině Zátků, kterou obhájila na Jihočeské univerzitě.

Od mládí se u něj projevovalo národní cítění. Stál u zrodu českého spolku Slovanské lípy, budějovické Záložny, dvakrát byl zvolen předsedou Obchodní a živnostenské komory. Jeho majetek a vliv stále rostl. S manželkou Terezií měl devět dětí.

Nejnámějším je August (1847-1935), který po boku otce začal organizovat český život ve městě. Brzy ho předčil svými řečnickými schopnostmi a začal obsazovat vlivné funkce. V Krajinské ulici otevřel advokátní kancelář, stal se zemským poslancem, okresním i obecním zastupitelem, starostou českobudějovické Záložny.

Výhra nad Němci ve volbách

Na vrcholu sil byl August Zátka v roce 1906, kdy díky němu Češi poprvé vyhráli obecní volby nad Němci. Po ohlášení výsledků přišel pod jeho okna dvacetitisícový lampionový průvod.

Po jeho 80. narozeninách mu na rodném domě odhalili pamětní desku s bustou. Ta je na rozdíl od pomníku dnes opět na svém místě. Šestimetrová socha byla odhalena v září roku 1936 před radnicí. Vydržela tam však jen do obsazení Němci v roce 1939 a brzy byla roztavena. Díky Klubu přátel Českých Budějovic se na radniční nádvoří alespoň podařil vrátit po roce 1989 dvoutřetinový bronzový odlitek.

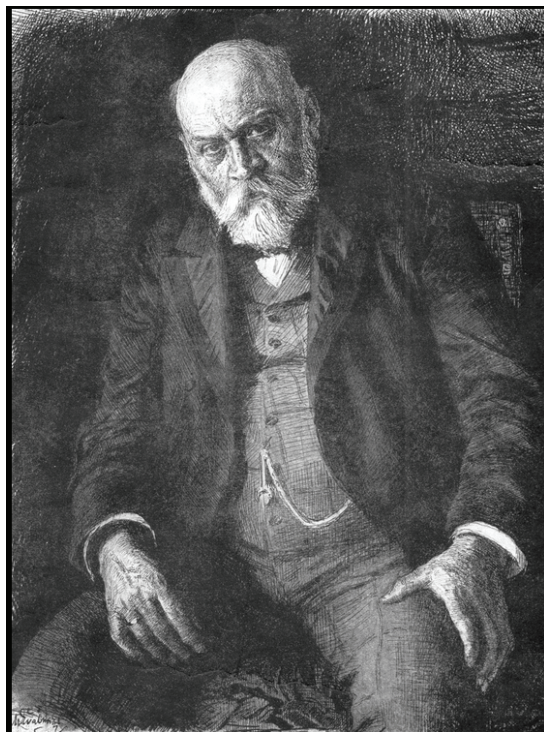
Další tři synové Hynka Zátky se věnovali podnikání. Nejstarší Ferdinand (1845-1901) založil v Budějovicích akciový cukrovar a sám řídil pekařství. Cukrovaru se však moc nedařilo, a tak Ferdinand zakotvil v Praze, kde založil potravinářský podnik s dlouhým názvem: Firma Dr. F. Zátka, továrna na cikorii a fíkovou kávu, největší rakouská továrna na vodu sodovou, továrna na víno šampaňské a na hořčici. Brzy se jeho podnik stal největším výrobcem sodovek v celém rakouskouherském mocnářství.

Ferdinand byl podnikatelským vzorem pro své mladší bratry Vlastimila (1851-1907) a Dobroslava

(1859-1946). Ti vybudovali u mlýna v Boršově průmyslový podnik, který dal základy firmě Bratři Zátkové Monopol. Zahájili výrobu sodovek a limonád, roku 1884 rozšířili podnik o první továrnu ve střední Evropě na těstoviny, nudle a makarony.

„Velkovýrobou se jim podařilo ovládnout trh v celém mocnářství a exportovali i do mnoha dalších zemí,“ popisuje publicista Jan A. Novák. Začátky strojové výroby byly těžké. Hospodyně byly zvyklé připravovat si domácí těstoviny. Zátkové je museli přesvědčit, že nudle vyráběné průmyslově jsou neméně kvalitní.

V roce 1915 boršovský mlýn vyhořel a na jeho místě vyrostl nový, největší na jihu Čech. Byl modernizovaný o nové stroje na praní a sušení obilí. Během první světové války byla těstárna mimo provoz. Po obnovení podnikatelské sítě se za první republiky staly Zátkovy těstoviny opět pojmem mezi hospodyněmi.

Portrét šedesátiletého Augusta Zátky od Maxe Švabinského.

Nacisté i komunisté zabavili jmění

V roce 1939 Němci zkonfiskovali veškerý majetek Zátků a potravinářskou výrobu nahradili vojenskou. Původní majitelé se do mlýna po válce vrátili jen na krátkou dobu. Po únoru 1948 firmu zestátnili komunisté. Zpět ji Zátkovi získali v roce 1994. Dnes jsou Zátkovy těstoviny součástí společnosti Europasta SE.

Další významnou osobností byl syn Augusta Zátky Vlastislav (1887-1964), který proslul jako politik, kulturní mecenáš a sběratel umění. Zasloužil se o opravu Samsonovy kašny a vydláždění hlavního náměstí v Budějovicích. V roce 1937 zde vítal Edvarda Beneše s jeho chotí. Za okupace mu německé úřady zabavily jmění ve prospěch říše a vyhostily ho z města. Podobný scénář se opakoval i v roce 1949.

Nesmazatelnou stopu zanechal v jižních Čechách také Miroslav Zátka (1890-1980), syn Dobroslava. Roku 1931 se rozhodl pro stavbu reprezentativní vily na Husově třídě. Do dvou let tam vyrostla výrazná dvoupatrová funkcionalistická stavba. Luxusního sídla si však Zátka užíval jen do vypuknutí druhé světové války. Po roce 1948 musel vilu opustit, dožil v bytě svých rodičů ve Skuherského ulici.

Potomci slavných osobností rodu Zátků dodnes žijí v České republice i ve Švýcarsku.

Profil rodu Zátků

Historie rodu spadá do 17. století.

V roce 1813 se Matouš a Markéta Zátkovi přestěhovali z Velešína do Českých Budějovic.

Jejich syn Hynek Zátka zde založil obchod se solí, věnoval se i produktům z mouky. U Boršova nad Vltavou postavil první strojní mlýn na jihu Čech.

Jeho synové Vlastimil a Dobroslav zde zahájili výrobu sodovek a limonád, v roce 1884 podnik

rozšířili o první továrnu ve střední Evropě na těstoviny, která funguje dodnes.

Nejslavnějším z rodu byl politik August Zátka, vůdce budějovických Čechů na přelomu 19. a 20. století, po kterém je ve městě pojmenováno nespočet míst.

Slava Ukrajině

Herojam slava.

Vladka Špidlová

Snad ještě nikdy se mi nestalo, že by se mi udělalo u zpráv naší vaší ČT až fyzicky špatně. Jo, zasměju se, zanádvám, ale tohle, co jsem viděla, byl pro mě šok. Běžela reportáž o dobrovolnících, hlásících se do hrdinný bojů za Ukrajinu. Samozřejmě oslavná reportáž. A v závěru reportáže byl záběr na asi tak sedm, osm, mládenců, podle komentáře jsem pochopila, že to by měli být zřejmě ti čeští kluci. Jeden v popředí, ostatní v řadě za ním, v maskáčích, ozbrojení, maskovaní. Ten vpředu se udeřil pravicí v hrud' a tvrdě zvolal - slava Ukrajině. Řada za ním též s mužným úderem do hrudi odpověděla drsně - Herojam slava.

A tady se mi udělalo zle. Protože tenhle pozdrav není dnešní, je věkovitý. Ti mládenci, kteří jsou teď děsně in, možná ani netuší, že tenhle pozdrav a lidé, kteří ho používali, vzbuzovali na druhé světové války děs a hrůzu. Těmhle mládencům asi už dneska vůbec nic neříká pojem banderovci.

Stěpan Bandera, bojovník za nezávislost Ukrajiny. Znít to na první pohled krásně, ale faktem je, že tento hrdý Ukrajinec spolupracoval s Hitlerem v naději, že mu nacistický vůdce pomůže Ukrajinu osamostatnit. Ve své snaze o "očistu" Ukrajiny vyhlazoval vesnice, osady, usedlosti. Jenom v červenci 1943 za pouhých pět dní zavraždili banderovci na 17 000 Poláků. Ve Lvově to bylo 8 000 Židů, Rusů a Poláků. Nechal masakrovat i volynské Čechy. Krutost jeho oddílů byla pověstná. A děsivá. Vesničany přibíjeli jeho muži na vrata stodol, těhotným ženám párali břicha a vytrhávali ještě nenarozené děti, upalovali, znásilňovali, mučili, věšeli...

Poté, co vyhlásil Bandera samostatnou Ukrajinu, u Hitlera narazil. Hitler nechal celou ukrajinskou banderovskou vládu zatknout, pár jejích členů zastřelil a ostatní včetně Bandery skončil v Sachsenhausenu. Ale zbytky banderovců bojovali dál. Z části z nich se později stali příslušníci Waffen SS, část pomáhala Němcům vyvražďovat ukrajinské Židy a komunisty. Někteří dělali dozorce v koncentračních táborech, kde prosluli svou krutostí. Na sklonku války se banderovci dostali i na Slovensko a Moravu, kde na ně pamětníci také nezapomněli.

A nyní je onen Bandera ukrajinským národním hrdinou. Prapory Azov, Pravý sektor, Donbass a další mají v označení buď stylizované nebo autentické symboly oddílů Waffen SS. Ani hákovými kříži se na Ukrajině nijak nešetří. Pochodňové průvody, Himmlerovo černé slunce. A pozdrav banderovců, kladený kdysi na roveň nacistické vztyčené paže, je nyní oficiálním pozdravem ukrajinských vojsk.

A mně je špatně. Z té hloupé propagandy jediného správného názoru, z hlouposti dnešních hlásných trub, z přepisování, zamlčování a překrucování historie, z vymývaných a vymytých mozků. Vždycky jsem sledovala dokumenty o Třetí říši, protože jsem chtěla pochopit, jak dokázali nacisté zblbnout celý národ. Mohla jsem si ušetřit čas. Teď to mám in natura a v přímém...ne, ne přímém přenosu, ale přímo v živém vysílání.

Hitler se musí v pekle válet smíchy. Všechny západní státy, které proti němu kdysi bojovali, teď podporují jeho pohrobky až na hranici jaderné války.

To jsou paradoxy, pane Vaněk.

Hlavně že Slava Ukrajině, Herojam slava.

Vydavatel: a teď co s tím? Komu fandit a koho podporovat?

PRÁVO, Klobásky a slivovice nejsou úplatek

Zdeněk Jemelík NevPes

Sleduji od r. 2017 složité trestní řízení v oblasti, do které měl podle nepodložených pověstí poškozený dlužník vyslat několik milionů za účelem posílení zájmu příslušných orgánů na jím vyvolaném trestním řízení, jímž má být jeho věřitel odeslán do státního zaopatření. Neexistuje žádný hmatatelný důkaz o uplácení a ostatně pověsti nikdy nikdo neprověřoval. Dlužník je důvěryhodný vašnosta, který zaměstnává manželku vlivného policisty a s ním se občas stýká společensky. Takže o úplatcích se pouze mluví a někdo by se třeba i rád nechal podplatit, ale nic konkrétního se neví. Avšak v průběhu předsoudní fáze řízení i později docházelo k překvapujícím událostem, jejichž skutečností je nepochopitelné bez připuštění zásahu nadpozemských sil.

Stalo se, že dlužník si povídal s falešným kamarádem, netuše, že jeho společník natáčí rozhovor skrytou videokamerou. Potměšilec jej provokoval vyslovením názoru, že vyvolání probíhajícího intenzivního vyšetřování určitě stálo dlužníka několik milionů. Odpověď ale zněla, že vašnosta nedal policistům žádné peníze, pouze jim nosil balíčky klobás a láhve slivovice. A hlavně jim sliboval, že v jeho bohaté firmě se pro ně najde dobré zaměstnání, až je práce u policie přestane bavit a odejdou do civilu. Falešný kamarád si videozáznam nenechal jen pro sebe, má jej k dispozici kdekdo, kromě příslušného územního odboru PČR. Působí věrohodným dojmem.

Předseda soudního senátu, který řeší příslušnou trestní kauzu, je dobře obeznámen s místními poměry. Možná slyšel o milionech na úplatky. Proto při prvním výsledku pana poškozeného mu poskytl obligátní poučení, z něhož vyplývá, že nepravdivá výpověď může mít fatální důsledky. Zahájil pak výslech svědka „základní“ otázkou, zda má nestandardní vztahy s policií nebo s nějakým konkrétním policistou. Odpovědí bylo důrazné „ne“, jemuž soud uvěřil. Podotýkám, že „ano“ se nedalo očekávat.

Našel se pak vtípálek, který zaznamenal zásadní rozdíl mezi obsahem výše zmíněného videozáznamu a odpovědí pana poškozeného a podal na něj trestní oznámení pro podezření na křivou výpověď. Místní orgány si jeho podání přehazovaly jako horkou bramboru a nakonec věc vyřadily do ztracena, protože se ujal názor, že videozáznam byl pořízen nezákonně, je jako důkaz nepoužitelný a proto není důvod se oznámením zabývat.

Nastal několikaletý klid. Pak se ale související trestní kauzou zabýval vyšší soud, který si všiml nejasností v důkazní situaci a usoudil, že zmíněný videozáznam je použitelný jako důkaz. To bylo pobídkou pro zlomyslného vtípáka, aby trestní oznámení obnovil. Opět neuspěl. Nepoužitelnost videozáznamu již nikdo nenamítal, ale v popisu skutkového děje se nenašlo nic pohoršlivého. Místní policie ze záznamu vyčetla, že pan poškozený se pouze přiznal, že nosil blíže neurčeným policistům klobásky a slivovici a šířil zvěst, že po odchodu od PČR u něj najdou dobrou práci. Ale to přece není nic nestandardního, takové jednání je v normě.

Stejně tak se na chování dlužníka nenašlo nic závadného, když za svým věřitelem poslal vyjednačce, jehož prostřednictvím mu nabídl zastavení trestního stíhání, pokud mu promine polovinu stamilionového dluhu. Vyjednačce se těšil na slíbenou desetimilionovou odměnu, ale nedočkal se jí. Věřitel správně usoudil, že na něj „šijí budou“: trestní stíhání přece není možné jen tak zastavit. Pouze by se vzdal části pohledávky, ale stíhání by jistě pokračovalo. O podvod však nešlo, pouze proběhl pokus o narovnání vztahů mezi dlužníkem a věřitelem.

Poučení z těchto historek: pokud něco vypadá jako podvod, není do podvodu, když se domnělý podvodník těší účtům příslušných úřadů.

Vyšlo dne 8.5.2022 na mém blogu a na webu spolku Chamurappi z.s.

Již vyšla „papírová“ verze mé knihy ŠKŮDCI V TALÁRU, dosud dostupné pouze v digitální podobě. Knihu jsem zasvětil památce dobrého člověka JUDr. Pavla Kučery. Předmluvu napsala Alena Vitásková. Její obsah je trestí zkušeností a poznatků, postupně získávaných téměř 20 let v půtkách s orgány činnými v trestním řízení, které nekorektním vedením řízení poškozují obviněné. Zvláště zajímavé „škůdce“ uvádím s plnými jmény, jejich oběti až na výjimky pouze s iniciálami. Kniha je dostupná v knihkupectvích nebo přímo u vydavatele OLYMPIA na adrese sklad@iolymphia.cz nebo info@iolymphia.cz

Dezinformace? Kdepak, často jen čirá hloupost

Jan Tománek:

Nedávno se začala šířit mediálním prostředím informace a panika, že opičí neštovice mají smrtnost 37%. Řada SKUTEČNÝCH odborníků nad tímto „faktem“ kroutila hlavou a ptali se, odkud se tato informace vzala.

Zveřejnil ji na svém Twitteru „odborník“ – prof. RNDr. Omar Šerý, Ph.D. – vědecký pracovník z Masarykovy univerzity.

A když se mu začali ozývat lidé a jiní vědci, kde že tuto „informaci“ vzal, bezelstně zveřejnil svůj anglický zdroj.

Vtipné na tom ale je, že v originálním textu nestojí, že by smrtnost opičích neštovic byla 37%, ale věta znamená – že z 16 lidí, kteří za celých 20 let na tuto nemoc zemřeli, bylo 6 dětí do 10 let – a to je 37.5%.

Pokud bych takovou neznalost faktů a angličtiny předvedl já, bylo by to patrně jen pro ostudu a smích, ale pokud toto předvede vědec – akademický pracovník s 12 tisíci sledujícími, který by angličtinu a mozek měl denně používat, je to myslím už téměř trestuhodné, zvláště když taková „informace“ může skutečně někoho právem vyděsit.

Ale nic se neděje – dezinformátoři jsou tu přeci jiní – inu, takhle my si tu žijeme...

Když Žid o Židovi říká, že je horší než nacista

Lustig mladší NevPes

Známe to i od nás. Chtějí-li veřejní činitelé své oponenty dehonestovat, použijí nějaké přirovnání k nacismu. Zejména mezi demokratickými politiky je to nanejvýš nepatřičné. Co ale potom mezi Židy? I toho jsme, žel, svědky. Nejnověji v minulých dnech v Izraeli.

Není tajemstvím, že vztahy mezi představiteli ultraortodoxní komunity a některými sekulárními politiky nejsou právě idylické. Terčem kritiky ze strany ultraortodoxních jsou na prvním místě ti vládní politici, kteří disponují pravomocí navrhnout či podpořit návrhy na omezení množství šekelů putujících penězovodem ze státního rozpočtu směrem k ultraortodoxním komunitám, přičemž tyto restriktce mají za cíl přimět ultraortodoxní, aby kromě studia náboženských předmětů také pracovali, byť na zkrácený úvazek.

Aktuálně jsou v nemilosti ministr zahraničí Yair Lapid a šéf resortu financí Avigdor Lieberman. V sobotu 28. května je ostře napadl významný sefardský rabín Meir Mazuz, představený náboženského učiliště „Kisseh Rahanim“ v Bnej Braku. Podle jeho názoru se současná vláda snaží (finančně) dusit studenty Tóry, zatímco Arabům dává co možná nejvíce.

A dodal: „Máme špatné lidi. Čekáme, až odejdou z tohoto světa. Jsou to zrádci našeho lidu, oni náš lid nenávidí. Jsou horší než nacisti – nacisti milovali své vlastní lidi, ale oni (Lapid a Lieberman) svůj lid nenávidí.“ Drsná slova, která nemohla zůstat bez odezvy. Zejména vůči ministru Lapidovi jsou

mimořádně necitlivá, krajně nevhodná a vrcholně urážlivá. Jeho dědečka zavraždili nacisté, otce s babičkou žijící za války v budapešťském ghettu zachránil před smrtí švédský diplomat Raoul Wallenberg. Lapid na svém Twitteru reagoval 29. května 2022 tímto příspěvkem:

„Rabíne Mazuzi, nacisté zavraždili mého dědečka v koncentračním táboře a pokusili se zavraždit mého otce v ghettu. Moje jediná odpověď na Vaše slova je, že miluji všechny lid Izraele a přeji Vám, rabíne Mazuzi, šťastný Den Jeruzaléma, den jednoty a lásky k Izraeli.“

Své k tomu napsal na Twitteru také ministr Lieberman. Na adresu rabína Mazuze uvedl, že místo základních osnov se rozhodl učit nenávist a ironicky dodal: „Nevěděl jsem, že prosazování výuky základních osnov, chození do práce a služby v armádě z vás dělá někoho, kdo je horší než nacisté.“

Vskutku absurdní, skandální, zcela nepřijatelný je rabínův výrok. Abychom lépe porozuměli tomu, proč ministr Lieberman nepatří v ultraortodoxní komunitě k nejoblíbenějším, musíme se zastavit u náboženských učilišť typu kollel, která jsou určena ženatým ultraortodoxním mužům. Server Arutz Ševa v pondělí 30. května citoval tato Liebermanova slova:

„Většina peněz jde na kollely (ješivy pro ženaté muže), kde lidé studují od 29 let do důchodu. Přijdou ráno a snědí sendvič, pijí kávu, mluví o politice a pak otevrou pár knih. Není důvod je financovat.“

Lieberman je toho názoru, že tyto lidé by neměli žít výlučně ze státní podpory, ale pokud chtějí i v produktivním věku studovat Talmud, rabínskou literaturu apod., měli by se na částečný úvazek zapojit do pracovního procesu a tím státnímu rozpočtu ulevit. Velké pochopení na straně ultraortodoxních, tedy především těch z nich, kdo studují na plný úvazek, ovšem nemá.

Premiér Bennett na nedělním (29. 5.) zasedání vlády, aniž by rabína jmenoval, řekl, že ani na vrcholu vzrušených debat nebudeme srovnávat naše bratry s těmi nejhoršími utlačovateli. „Musíme chránit svůj jazyk před zlem.“ Ministr obrany Gantz šel ještě dál a označil Mazuzovy poznámky jako hraničící s popíráním holocaustu. Připomněl, že Židé přišli o Jeruzalém (v období po destrukci Druhého chrámu – LS) kvůli vzájemné nesmyslné nenávisti a že město bylo znovu sjednoceno díky židovské síle a jednotě (v červnu 1967 - LS).

Dovětek autora článku. Nechtějí-li Židé, aby je ostatní uráželi srovnáváním s nacismem, neměli by tak činit sami mezi sebou.

SPORT

Kanada je v semifinále

Hokejisté Kanady předvedli na mistrovství světa v Tampere skvělý obrat, a přestože prohrávali ve čtvrtfinále se Švédskem již 0:3, zvítězili 4:3 v prodloužení.

Hokejisté postoupili do semifinále

Čeští hokejisté porazili ve čtvrtfinále mistrovství světa v Helsinkách Německo 4:1 a po třech letech si opět zahrají o medaile.

Finové ve finále

Hokejisté Finska budou hrát na MS potřetí za sebou o zlato. Šampioni z roku 2019 a loňští poražení finalisté zdolali v úvodním semifinále tým USA 4:3.

Češi na Kanadu nestačili

Čeští hokejisté podlehli v semifinále mistrovství světa Kanadě 1:6 a zahrají si o bronz proti Spojeným státům.

Finové jsou mistři světa.

Zlaté medaile z hokejového mistrovství světa zůstanou ve Finsku. Domácí tým dokázal v dramatickém finále v Tampere porazit Kanadu 4:3 v prodloužení díky přesilovkovému gólu Sakariho Manninena.

MS v hokeji bude za rok v Tampere a Rize

Hokejové mistrovství světa se bude v příštím roce konat v Tampere a Rize. Kongres mezinárodní federace IIHF dnes podle očekávání schválil společnou finsko-lotyšskou nabídku. Podle původních plánů se mělo hrát v Rusku.

Someone's lying! Turns out they all do

Peter Adler Kanada

Thief! Look who's talking, you're a thief yourself, and a robber, too! Hearing that from a highway bandit! And YOUR Mom wears army boots!

That's the level of conversation Russia and Ukraine have sunk to.

Except they use better-sounding insults to describe one another.

Oligarch and plutocrat have become four-letter words *du jour*.

Each country accuses the other of being run by oligarchs (or plutocrats, these words are so close to being identical it borders on the interchangeable).

Supporters of either side join the choruses, aiming to whip up hatred against the other side. They end up introducing draconian edicts, laws, rules and regulations that would make (in chronological order) Vladimir Lenin, Iosif Stalin, Benito Mussolini, Adolf Hitler, and all of their followers too numerous to mention) turn green with envy.

And that's only the last century. This century, with its political correctness, cancel culture and woke ideology has made last century's socialists look and sound like rank amateurs.

George Orwell thought he knew them all. Bosh. He knew nothing.

Expressing views that, so far as governments are concerned, approve of one or the other combatant's actions has become a criminal offence.

Considering that, for example, it was a capital offence in Nazi Germany to approve of the assassination of the acting Empire Protector (*Reichsprotektor*), Reinhard Heydrich, the cruel irony would have been obvious. If only the pliant corporate media (a new synonym for mainstream media: language keeps developing) dared mention it.

In fact, several countries have gone so far as to officially urge their citizens to snitch on whomever they hear or see making any sounds or signs of disagreements with the official government policy (a.k.a. narrative these days: language keeps developing).

What's wrong with that?

Russia and/or Ukraine have been run by oligarchs (or plutarchs).

By whom, pray?

Oligarchy sees the power resting with a small group of people. They don't necessarily occupy the corridors of power. Enough for them to control them. Such individuals may share nobility, fame, wealth, education, or corporate, religious, political, or military control. But, most of all, they are rich and they control those who love being called Honourable or Right Honourable, or any other such title that signifies position of power.

Oligarchy is an ancient Greek word. The English, not to be outdone, introduced the world plutocracy (or plutarchy) in 1631 (that's called progress: we know the date of plutocracy's origin, while in oligarchy we may or may not agree that it was Aristotle who coined it). The English limited their definition to a society that is controlled or ruled by people of great wealth or income.

In any case, the Russians have been claiming that Ukrainian leaders are a bunch of *no-goodniks*, lining their pockets with money stolen from hard-working Ukrainian people, and those poor, hard-working Ukrainian people have nowhere else to turn but to dreams of Nazi justice that would rid their land of all those leeches that carry mostly Jewish names.

Ukrainian oligarchs are in the back pockets of the oligarchs who control the United States of America, and of those who are pulling strings for the European

Union, while they themselves remain hidden somewhere backstage.

Whether the scenario as described by Russian leaders is perfectly and unequivocally correct remains a moot point: it is the scenario they are presenting to the world, and many are lapping it up, no questions asked.

The view from Kyiv is basically the same, just with the names switched around.

Russian oligarchs hold their country's president Vladimir Putin by the balls, so to speak. He, a former high-ranking KGB officer, is prone to accepting bribes, in fact, he encourages them, even.

Some of the Ukrainian attacks are more imaginative: no, it's not the oligarchs who keep Putin in power, it's Putin who controls them using what is known as carrot and stick policy. He can throw a goodie to a billionaire who helps him, but he can turn around and have an ultra-rich guy stripped of his money and fancy clothing, and send him to the counties that used to house Soviet Gulag concentration camps, and the Tsar's internal exile settlements before that.

Way too many around the world are lapping this explanation of events up. The psychology is simple: those rich guys deserve nothing but spanking with lashes soaked in high-density vinegar, preferably hitting their bare buttocks.

Truth be damned

It would take too much of hard thinking for most to realise that one set of oligarchs is laughing all the way to the bank. It's the American plutocrats. Guys who operate off-Wall Street, in the shadows, making sure America's government do as they are told.

On this occasion, American oligarchs have invested too much in Ukraine to let such prey wriggle away. Their revenues are not going to enrich the Ukrainians. They are not going to enrich Europe, either.

Oil is the commodity of record that is involved here. Americans want to deliver it to Europe across the Big Pond in tankers, and who cares about the Earth Day ideology. The Russians offer to deliver it through pipelines, a much cheaper and a much cleaner proposition. Not that the Russians are so concerned about the environment, but it's the card that works like charm on all those green nuts in Brussels, the European Union head office city.

That's when both sides start smearing one another with lies that would be quite funny, if they weren't that tragic in their consequences.

Ukrainian president Volodymyr Zelenskyy has made so many billions in American currency, and he has it stashed in (pick your safe country). He has also made sure his family are safe. They now reside (again, a list of choices, pick one).

On the other hand, Zelenskyy's predecessor in Ukraine's presidential office, Viktor Yanukovich, is hiding in Russia, with his money (and family) moving around the world, safe from Ukrainian security services. He stands accused of misappropriating (read: stealing) government's (read: taxpayers') money, and, worst of all, making sure the so-called "orange revolution" of 2014 at Kyiv's Maidan Square, failed.

That so-called revolution was organised and run by non-government organisations from all over the EU, with a couple of their American colleagues thrown in, and that because Yanukovich had the gall to reject EU's financial aid package that had all kinds of strings attached, and accepted one from Russia that claimed here's the dough, and it's all yours, do with it as you please.

Yes, how sincere the Russian offer was is open to debate even today, but it did promise not to interfere with Ukraine's independence. The EU had made it public that they would want to have a role in running the country once it accepts its gift.

In any case, the lists both sides are throwing around are filled with mind-boggling amounts each of the

alleged miscreants have supposedly stolen and stashed away. Judging by those lists, billions of Ukrainian dollars are earning interest for each side's criminals, and nobody has asked about the billions smuggled out of Ukraine (there's no better word for it) by such American oligarchs like Joseph Robinette Biden Jr. (and his family).

Don't know the name? Why, he's America's 46th president. His son Hunter used to run the family's business interests in Ukraine. Both papa and son's behaviours were so unusual, they are now matter of both criminal and Congressional investigations in their country.

Remember that when trying to figure out who spreads more lies in the America (represented by Ukraine) against Russia conflict.

A helpful hint: checking out the allegations against reality, none of these guys' claims would pass the smell test.

Becherovka, Rum, Fernet, Griotka, Slivovice, Česká piva

Budvar, Plzen, Kozel, non-alcoholic Budvar

Monday - Thursday 8.30-17.00, Friday 8:30-15.00

Goulburn Wines & Spirits

9-13 Brisbane Street
Darlinghurst, NSW 2010
02 9264 8459

email sales@goulburnwines.com.au

Wholesale and retail 1.04.2022

Economists: Inflation devalued wages by 3.7 percent in first quarter

The average wage in the Czech Republic fell by an average of 3.7 % in real terms in the first quarter of this year due to inflation, the Czech News Agency reported citing data from economic analysts. According to economists, the soaring inflation will continue to devalue wage growth throughout this year and an even bigger real decline can be expected in the second quarter. In nominal terms, wages are estimated to have risen by an average of around 7.2 percent in the first quarter.

New app to help Sudeten Germans search for their ancestors

The Sudeten German Association has launched a new app Sudeten.net designed to help Sudeten Germans search for their ancestors, but also to re-establish old contacts and find people who still speak some of the old Sudeten German dialects. Kathrin Krogner of the Sudeten German Association, which represents the interests of Sudeten Germans displaced from Czechoslovakia after World War II and their descendants, said in an interview that the app is also aimed at Czech users. It is available not only in German and Czech but also in English

Prague hotels will no longer provide emergency shelter for homeless people

Prague City Hall has announced that the hotels which opened to the homeless during the coronavirus pandemic two years ago will close for them at the end of June. Several Prague hotels have been accommodating homeless people at the expense of City Hall since March 2020 and now serve about 160 people. Some of them will be given a place in the city's hostels, but some are at risk of having to return to a life on the streets, according to NGOs which are scrambling to help.

A blonde man goes to the vet with his goldfish. "I think it's got epilepsy," he tells the vet. The vet takes a look and says, "It seems calm enough to me." The blonde man says, "Wait, I haven't taken it out of the bowl yet."